

Den Europæiske Unions Tidende

L 86

Dansk udgave

Retsforskrifter

57. årgang

21. marts 2014

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 282/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et tredje EU-handlingsprogram for sundhed (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1350/2007/EF ⁽¹⁾** 1
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 283/2014 af 11. marts 2014 om retningslinjer for transeuropæiske net inden for telekommunikationsinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1336/97/EF ⁽¹⁾** 14

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 284/2014 af 21. marts 2014 om gennemførelse af forordning (EF) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed** 27

Pris: 3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

AFGØRELSE

- ★ Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/151/FUSP af 21. marts 2014 om gennemførelse af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed 30

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 282/2014

af 11. marts 2014

om oprettelse af et tredje EU-handlingsprogram for sundhed (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1350/2007/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

ansvar for udformningen af deres sundhedspolitikker
samt for organisation og levering af sundhedstjenesteydelser og behandling på sundhedsområdet.

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 168, stk. 5,

(2) En vedvarende indsats er påkrævet for at opfylde de krav, der er anført i artikel 168 i TEUF. Sundhedsfremme på EU-plan er også en integrerende del af "Europa 2020: En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst" ("Europa 2020-strategien"). At folk er sunde og aktive i flere år og gives mulighed for at spille en aktiv rolle i forvaltningen af deres sundhed vil have generelle positive virkninger på sundheden, herunder en begrænsning af uligheder på sundhedsområdet, og en positiv indvirkning på livskvalitet samt på produktiviteten og konkurrenceevnen og samtidig mindske presset på de nationale budgetter. Støtte til og anerkendelse af innovation, der har indvirkning på sundhed, kan være med til at løse udfordringen om bæredygtighed i sundhedssektoren i lyset af den demografiske udvikling, og foranstaltninger til at mindske ulighederne inden for sundhed er vigtige med henblik på at opnå "inklusiv vækst". Der bør derfor i den forbindelse oprettes et tredje EU-handlingsprogram for sundhed (2014-2020) ("programmet").

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

(3) Ifølge Verdenssundhedsorganisationens (WHO's) definition er sundhed en tilstand af fuldstændig fysisk, psykisk og socialt velbefindende og ikke blot fravær af sygdom eller svækkelse. Med henblik på at forbedre sundheden for befolkningen i Unionen og reducere ulighederne på sundhedsområdet er det af afgørende betydning, at der ikke kun fokuseres på den fysiske sundhed. Ifølge WHO er mentale sundhedsproblemer ansvarlig for næsten 40 % af år levet med et handicap. Mentale sundhedsproblemer er ligeledes omfattende, langvarige og en kilde til diskrimination, og bidrager i betydelig grad til uligheder på sundhedsområdet. Endvidere påvirker den økonomiske krise faktorer, der er bestemmende for mental sundhed, da de beskyttende faktorer svækkes, og risikofaktorerne forhøjes.

ud fra følgende betragtninger:

(1) I overensstemmelse med artikel 168 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal der sikres et højt sundhedsbeskyttelsesniveau ved fastsættelsen og gennemførelsen af alle Unionens politikker og aktiviteter. Unionen skal supplere og støtte de nationale sundhedspolitikker, tilskynde til samarbejde mellem medlemsstaterne og fremme samordningen mellem deres programmer, idet den fuldt ud respekterer medlemsstaternes

⁽¹⁾ EUT C 143 af 22.5.2012, s. 102.

⁽²⁾ EUT C 225 af 27.7.2012, s. 223.

⁽³⁾ Europa-Parlamentet holdning af 26.2.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.3.2014.

(4) De tidligere programmer for Fællesskabets indsats inden for folkesundhed (2003-2008) og inden for sundhed (2008-2013), som blev vedtaget ved henholdsvis

Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1786/2002/EF ⁽¹⁾ og nr. 1350/2007/EF ⁽²⁾, ("de tidligere sundhedsprogrammer") er blevet positivt vurderet til at have skabt en væsentlig udvikling og væsentlige forbedringer. Programmet bør bygge på resultaterne af de tidligere sundhedsprogrammer. Det bør også tage hensyn til anbefalingerne fra de eksterne revisioner og evalueringer, der er gennemført, navnlig anbefalingerne fra Revisionsretten i dens særberetning nr. 2/2009, hvoraf det fremgår, at Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen med henblik på perioden efter 2013 bør revurdere mulighederne for EU-aktiviteter vedrørende folkesundhed og tage tilgangen til EU-finansiering på dette område op til fornyet overvejelse. Dette bør gøres med tanke på de disponible budgetmidler og på det forhold, at der findes andre samarbejds mekanismer, som kan fremme samarbejde og udveksling af oplysninger mellem interessenter i hele Europa.

- (5) I overensstemmelse med målene i Europa 2020-strategien bør programmet fokusere på en række veldefinerede mål og foranstaltninger med en klar dokumenteret EU-merværdi og koncentrere støtten om et mindre antal aktiviteter på prioriterede områder. Hovedvægten bør i overensstemmelse med nærhedsprincippet lægges på områder, hvor problemstillingerne tydeligvis er grænseoverskridende eller vedrører det indre marked, eller hvor der er betydelige fordele og effektivitetsgevinster ved et samarbejde på EU-plan.
- (6) Programmet bør fremlægge aktioner på områder, hvor der er en EU-merværdi, der kan påvises ud fra følgende: udveksle god praksis mellem medlemsstaterne, understøtte netværk til vidensdeling eller fælles læring, håndtere trusler på tværs af grænser for at reducere risici herved og afbøde konsekvenserne heraf, håndtere visse problemstillinger i relation til det indre marked, hvor Unionen med en høj grad af legitimitet kan sikre kvalitetsløsninger i alle medlemsstaterne, frigøre innovationspotentialet på sundhedsområdet, foranstaltninger, der kan føre til indførelsen af et benchmarkingsystem, således at der gives mulighed for at træffe beslutninger på et kvalificeret grundlag på EU-plan, øge effektiviteten ved at undgå ressourcspild som følge af overlapninger og optimere brugen af finansielle ressourcer.
- (7) Gennemførelsen af programmet bør være således, at medlemsstaternes ansvar for udformningen af deres sundhedspolitik samt for organisation og levering af sundhedstjenesteydelser og behandling på sundhedsområdet, respekteres.

- (8) WHO's rapport om sundhed i Europa for 2009 identificerer mulighederne for øgede investeringer i folkesundhed og sundhedssystemer. I den henseende tilskyndes medlemsstaterne til at prioritere sundhedsmæssige forbedringer i deres nationale programmer og udnytte det øgede kendskab til mulighederne for EU-finansiering på sundhedsområdet. Derfor bør programmet gøre det lettere at anvende dets resultater i de nationale sundhedspolitikker.
- (9) Innovation inden for sundhed bør forstås som en folkesundhedsstrategi, der ikke er begrænset til teknologiske fremskridt i form af produkter og tjenesteydelser. Fremme af innovation inden for folkesundhedsinterventioner, forebyggelsesstrategier og forvaltning af sundhedssystemet samt i organisationen og leveringen af sundhedstjenesteydelser og behandling på sundhedsområdet, herunder sundhedsfremmende og sygdomsforebyggende interventioner, har potentialet til at forbedre resultaterne på folkesundhedsområdet, øge kvaliteten af de ydelser, som patienter modtager, og opfylde uopdagede behov og også til at fremme aktørernes konkurrenceevne, samtidig med at sundhedstjenesteydelserne og behandlingen på sundhedsområdet bliver mere omkostnings-effektive og bæredygtige. Derfor bør programmet fremme en frivillig udbredelse af innovation inden for sundhed under hensyn til de fælles værdier og principper i Den Europæiske Unions sundhedssystemer, som er fastsat i Rådets konklusioner af 2. juni 2006 ⁽³⁾.
- (10) Programmet bør, navnlig i lyset af den økonomiske krise, bidrage til at bekæmpe uligheder på sundhedsområdet og til at fremme lige muligheder for alle og solidaritet ved hjælp af aktioner under de forskellige mål og ved at fremme og lette udvekslingen af god praksis.
- (11) I henhold til artikel 8 og 10 i TEUF skal Unionen fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og tilstræbe at bekæmpe forskelsbehandling. Programmet bør derfor støtte integration af målene om ligestilling mellem kønnene og om ikke-forskelsbehandling i alle sine aktioner.
- (12) Det er nødvendigt, at patienter gives mulighed for, bl.a. ved at forbedre deres sundhedskompetence, at forvalte deres sundhed og sundhedsydelser mere proaktivt, forebygge dårligt helbred og træffe informerede valg. Sundhedsaktiviteternes og -systemernes gennemsigtighed og patienternes adgang til pålidelige, uafhængige og brugervenlige oplysninger bør optimeres. Praksis inden for sundhedsydelser bør være præget af feedback fra og kommunikation med patienter. Støtte til medlemsstaterne, patientforeninger og aktører er af afgørende betydning og bør koordineres på EU-plan for på effektiv vis at hjælpe patienterne, navnlig dem, der er ramt af sjældne sygdomme, med at drage fordel af grænseoverskridende sundhedsydelser.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1786/2002/EF af 23. september 2002 om vedtagelse af et program for Fællesskabets indsats inden for folkesundhed (2003-2008) (EFT L 271 af 9.10.2002, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1350/2007/EF af 23. oktober 2007 om oprettelse af andet EF-handlingsprogram for sundhed (2008-2013) (EUT L 301 af 20.11.2007, s. 3).

⁽³⁾ Rådets konklusioner om fælles værdier og principper i Den Europæiske Union's sundhedssystemer (EUT C 146 af 22.6.2006, s. 1).

- (13) Det har afgørende betydning for sundhedssystemernes effektivitet og patienternes sikkerhed, at antallet af resistente infektioner og infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet reduceres, og at det sikres, at effektive antimikrobielle stoffer er til rådighed. Programmet bør støtte fortsatte bestræbelser på at forbedre analysemetoderne til påvisning og forebyggelse af antimikrobiel resistens og forbedre netværkssamarbejdet mellem alle aktører i sundhedsvæsenet, herunder i veterinærsektoren, når det gælder håndteringen af antimikrobiel resistens.
- (14) I et aldrende samfund kan målrettede investeringer, der fremmer sundhed og forebygger sygdomme, øge antallet af "sunde leveår" og dermed gøre det muligt for ældre at fortsætte med at have et sundt og aktivt liv, selv om de kommer op i årene. Kroniske sygdomme er skyld i over 80 % af tilfældene af for tidlig død i Unionen. Programmet bør identificere, formidle og fremme indførelsen af evidensbaseret og god praksis for omkostningseffektive sundhedsfremmende og sygdomsforebyggende foranstaltninger, der især fokuserer på de største risikofaktorer, f.eks. tobaksrygning, narkotikabrug, skadelig indtagelse af alkohol og usunde spisevaner, fedme og fysisk inaktivitet, samt hiv/aids, tuberkulose og leverbetændelse. Effektiv forebyggelse vil bidrage til at forbedre sundhedssystemernes finansielle bæredygtighed. Programmet bør inden for en ramme, der tager hensyn til kønsaspektet, bidrage til alle aspekter af sygdomsforebyggelse (primær, sekundær og tertiær forebyggelse) og gennem hele EU-borgernes levetid, til fremme af sundhed og skabelsen af gunstige miljøer for en sund livsstil, idet der tages hensyn til underliggende faktorer af social og miljømæssig karakter samt betydningen af visse former for handicap for sundheden.
- (15) For at mindske de folkesundhedsmæssige konsekvenser af grænseoverskridende sundhedstrusler som anført i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1082/2013/EU ⁽¹⁾, som kan variere fra masseforurening forårsaget af kemiske hændelser til pandemier som dem, der for nylig blev udløst af E. coli, influenzavirusstammen H1N1 eller SARS (alvorligt akut luftvejssyndrom), eller sundhedsvirkninger, der skyldes de stadig større befolkningsbevægelser, bør programmet bidrage til oprettelse og vedligeholdelse af robuste mekanismer og redskaber til påvisning, vurdering og styring af større grænseoverskridende sundhedstrusler. Som følge af disse truslers karakter bør programmet støtte koordinerede folkesundhedsmæssige foranstaltninger på EU-plan til håndtering af forskellige aspekter af grænseoverskridende sundhedstrusler med udgangspunkt i planlægning af beredskab og indsats, solid og pålidelig risikovurdering og en stærk ramme for risiko- og krisestyring. Det er i den sammenhæng vigtigt, at programmet udnytter komplementariteten med arbejdsprogrammet for Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme, oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 851/2004 ⁽²⁾, i bekæmpelsen af overførbare sygdomme og de aktiviteter, der støttes under EU-programmerne for forskning og innovation. Der bør ydes en særlig indsats for at sikre sammenhæng og synergi mellem programmet og det globale sundhedsarbejde, der udføres under andre EU-programmer og instrumenter, der navnlig er rettet mod influenza, hiv/aids, tuberkulose og andre grænseoverskridende sundhedstrusler i tredjelande.
- (16) Aktioner under programmet bør også kunne omfatte grænseoverskridende sundhedstrusler, som skyldes biologiske og kemiske hændelser, miljøet og klimaændringer. Som nævnt i Kommissionens meddelelse "Et budget for Europa 2020" har Kommissionen forpligtet sig til at integrere klimaændringer i generelle EU-udgiftsprogrammer og at afsætte mindst 20 % af EU-budgettet til klimarelaterede mål. Udgifter under programmets specifikke mål vedrørende alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler bør bidrage generelt til disse mål ved at håndtere sundhedstrusler, der har forbindelse til klimaændringer. Kommissionen bør oplyse om udgifter vedrørende klimaændringer inden for programmet.
- (17) I overensstemmelse med artikel 114 i TEUF bør et højt sundhedsbeskyttelsesniveau sikres i den lovgivning, som Unionen vedtager for det indre markeds oprettelse og funktion. I overensstemmelse med dette mål bør programmet yde en særlig indsats for at støtte aktioner, som er krævet i EU-lovgivningen, eller som bidrager til at opfylde målene i EU-lovgivningen på områderne for overførbare sygdomme og andre sundhedstrusler, humane væv og celler, blod, menneskelige organer, medicinsk udstyr, lægemidler, patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser samt tobaksvarer og -reklamer.
- (18) Programmet bør bidrage til evidensbaseret beslutningstagning ved at fremme et system for information og viden om sundhed under hensyntagen til de relevante aktiviteter i internationale organisationer som WHO og Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD). Det nævnte system bør bl.a. bestå i udnyttelse af de eksisterende instrumenter og i givet fald videreudvikling af en standardiseret sundhedsinformation og redskaber til overvågning af sundheden, indsamling og analyse af sundhedsdata, støtte til de videnskabelige

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1082/2013/EU af 22. oktober 2013 om alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler og om ophævelse af beslutning nr. 2119/98/EF (EUT L 293 af 5.11.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 851/2004 af 21. april 2004 om oprettelse af et europæisk center for forebyggelse af og kontrol med sygdomme (EUT L 142 af 30.4.2004, s. 1).

komitéer oprettet i henhold til Kommissionens afgørelse 2008/721/EF ⁽¹⁾ og en bred formidling af programmets resultater.

- (19) Unionens politik på sundhedsområdet sigter mod at supplere og støtte nationale sundhedspolitikker, styrke samarbejdet mellem medlemsstaterne og fremme koordinationen mellem deres programmer. Udvekslingen af god praksis er et nøgleinstrument i denne politik. En sådan udveksling bør give de nationale myndigheder mulighed for at få gavn af effektive løsninger, der er udviklet i andre medlemsstater, mindske dobbeltarbejde og give mere valuta for pengene ved at fremme innovative løsninger på sundhedsområdet. Programmet bør derfor hovedsageligt fokusere på samarbejdet med de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for sundhed i medlemsstaterne, og give incitamenter til bredere deltagelse af alle medlemsstater som anbefalet i evalueringerne af de tidligere sundhedsprogrammer. Navnlig bør det aktivt fremmes, at medlemsstater med en bruttonationalindkomst (BNI) pr. indbygger på under 90 % af EU-gennemsnittet deltager i aktioner, der medfinansieres af de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for sundhed i medlemsstaterne, eller af organer, der er bemyndiget af disse kompetente myndigheder. Sådanne aktioner bør anses for at have særlig stor nytte og bør især svare til målet om at lette deltagelse for medlemsstater med en BNI pr. indbygger på under 90 % af EU-gennemsnittet og gøre deltagelsen bredere. Det bør også overvejes at yde yderligere og hensigtsmæssig ikke-økonomisk støtte til disse medlemsstaters deltagelse i sådanne aktioner, f.eks. i forbindelse med ansøgningsprocessen, videnoverførsel og anvendelse af ekspertise.

- (20) Ikke-statslige organer og sundhedsaktører, især patientorganisationer og sammenslutninger af sundhedsprofessionelle, spiller en vigtig rolle med hensyn til at give Kommissionen de oplysninger og den rådgivning, som er nødvendige for at gennemføre programmet. I den forbindelse kan de få behov for bidrag fra programmet for at gøre det muligt for dem at fungere. Derfor bør programmet være tilgængeligt for ikke-statslige organisationer og patientorganisationer, der er aktive på folkesundhedsområdet, og som spiller en reel rolle i den civile dialog på EU-plan, f.eks. gennem deltagelse i rådgivende grupper, og på denne måde bidrager til at forfølge programmets specifikke mål.

- (21) Programmet bør fremme synergi og forhindre overlappinger med relaterede EU-programmer og -aktioner ved, når det er relevant, at fremme anvendelsen af innovative gennembrud fra forskningen i sundhedssektoren. Der bør gøres passende brug af andre af Unionens midler og programmer, især Unionens rammeprogram for forsk-

ning og innovation 2014-2020 (Horisont 2020), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 ⁽²⁾, og dets resultater, strukturfondene, programmet for beskæftigelse og social innovation, oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1296/2013 ⁽³⁾, Den Europæiske Unions Solidaritetsfond etableret ved Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 ⁽⁴⁾,

fælleskabets strategi for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen (2007-2012), programmet for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (Cosme), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1287/2013 ⁽⁵⁾, programmet for miljø og klimainsats (Life), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1293/2013 ⁽⁶⁾, forbrugerprogrammet, programmet Justice, oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1382/2013 ⁽⁷⁾, det fælles program vedrørende "længst muligt i eget hjem", programmet for uddannelse, ungdom og idræt (Erasmus+), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 ⁽⁸⁾, det europæiske statistiske program, oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 99/2013 ⁽⁹⁾ og det europæiske innovationspartnerskab inden for aktiv og sund aldring, inden for deres respektive aktiviteter.

- (22) I henhold til artikel 168, stk. 3, i TEUF skal Unionen og medlemsstaterne fremme samarbejdet med tredjelande og med de kompetente internationale organisationer, der beskæftiger sig med folkesundhed. Programmet bør derfor være åbent for deltagelse af tredjelande, navnlig

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 2008/721/EF af 5. august 2008 om oprettelse af en rådgivningsstruktur bestående af videnskabelige komitéer og eksperter inden for forbrugersikkerhed, folkesundhed og miljø og om ophævelse af afgørelse 2004/210/EF (EUT L 241 af 10.9.2008, s. 21).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 104).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1296/2013 af 11. december 2013 om et EU-program for beskæftigelse og social innovation ("EaSI") og om ændring af afgørelse nr. 283/2010/EU om oprettelse af den europæiske mikrofinansieringsfacilitet Progress til fordel for beskæftigelse og social integration (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 238).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (EFT L 311 af 14.11.2002, s. 3).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1287/2013 af 11. december 2013 om et program for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (Cosme) (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1639/2006/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 33).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1293/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af et program for miljø- og klimainsatsen (Life) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 614/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 185).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1382/2013 af 17. december 2013 om oprettelse af et program for retlige anliggender for perioden 2014 til 2020 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 73).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af "Erasmus+": EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt og om ophævelse af afgørelse nr. 1719/2006/EF, 1720/2006/EF og 1298/2008/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 50).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 99/2013 af 15. januar 2013 om det europæiske statistiske program 2013-2017 (EUT L 39 af 9.2.2013, s. 12).

tiltrædende lande, kandidatlande og potentielle kandidatlande, der er omfattet af en førtiltrædelsesstrategi, Den Europæiske Frihandelskommenslutning (EFTA)/Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS)-lande, nabolande og lande, som er omfattet af den europæiske naboskabspolitik (ENP), samt andre lande i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i en relevant bilateral eller multilateral aftale.

- (23) For at fremme programmets mål bør der tilstræbes passende forbindelser med tredjelande, som ikke deltager i programmet, idet der tages hensyn til relevante aftaler mellem disse tredjelande og Unionen. Dette kunne omfatte arrangementer på sundhedsområdet, som tilrettelægges af Unionen, eller tredjelande, som på områder af fælles interesse gennemfører supplerende aktiviteter i forhold til dem, der finansieres under programmet, men uden at der ydes finansielt bidrag hertil under programmet.
- (24) For at aktioner på EU-plan og på internationalt plan kan være så effektive som muligt og med henblik på gennemførelse af programmet, bør der udvikles et samarbejde med relevante internationale organisationer såsom De Forenede Nationer (FN) og FN's særorganisationer, navnlig WHO, samt med Europarådet og OECD.
- (25) Programmet bør løbe i en periode på syv år for at tilpasse det til varigheden af den flerårige finansielle ramme, som er fastsat i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 ⁽¹⁾. Nærværende forordning fastlægger en finansieringsramme for hele programmets varighed, der udgør det primære referencebeløb for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure, jf. punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽²⁾.
- (26) I overensstemmelse med artikel 54 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽³⁾ udgør nærværende forordning retsgrundlaget for foranstaltningen og for gennemførelsen af programmet.
- (27) For at sikre kontinuitet i den finansielle støtte under programmet til organernes drift, bør Kommissionen i det årlige arbejdsprogram for 2014 kunne betragte de

omkostninger, der er direkte forbundet med gennemførelsen af de støttede aktiviteter, som støtteberettigede, selv om modtageren har afholdt disse omkostninger, før støtteansøgningen blev indgivet.

- (28) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning ved hjælp af årlige arbejdsprogrammer bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽⁴⁾.
- (29) Programmet bør gennemføres under fuld hensyntagen til princippet om gennemsigtighed. De budgetmæssige ressourcer bør fordeles på programmets forskellige mål på en afbalanceret måde og over hele programmets varighed under hensyn til de mulige fordele for fremme af sundhed. Passende aktioner, der er omfattet af programmets specifikke mål og har en klar EU-merværdi, bør udvælges og finansieres af programmet. De årlige arbejdsprogrammer bør navnlig fastlægge de vigtigste kriterier for udvælgelse af potentielle modtagere i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 for at sikre, at de har finansiell og operationel kapacitet til at udføre de aktioner, der finansieres under programmet, og om nødvendigt de oplysninger, der er nødvendige for at godtgøre deres uafhængighed.
- (30) Programmets værdi og virkning bør regelmæssigt overvåges og evalueres. Evalueringen af programmet bør tage hensyn til, at virkeliggørelsen af programmålene kan kræve længere tid end programmets varighed. Halvvejs i programmets varighed dog senest den 30. juni 2017, bør midtvejsevalueringsrapporten udarbejdes for at vurdere status for gennemførelsen af programmets prioriterede temaer.
- (31) For at programmet fuldt ud kan udnytte resultaterne af midtvejsevalueringsrapporten om gennemførelsen, og for at der kan foretages justeringer, der måtte være nødvendige for at nå dets mål, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at fjerne prioriterede temaer fastsat i denne forordning eller at tilføje nye prioriterede temaer til denne forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).

⁽²⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (32) De nationale myndigheders samarbejde er af afgørende betydning for udveksling af oplysninger med potentielle ansøgere for at give mulighed for lige deltagelse i programmet og for deling af den viden, som programmet har skabt, med de forskellige nationale aktører i sundhedssektoren. Medlemsstaterne bør derfor udpege nationale kontaktpunkter for at støtte disse aktiviteter.
- (33) Ved anvendelsen af denne forordning bør Kommissionen høre de relevante eksperter, herunder de nationale kontaktpunkter.
- (34) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger under hele udgiftscyklussen, herunder ved forebyggelse, opdagelse og efterforskning af uregelmæssigheder, inddrivelse af midler, der er gået tabt, udbetalt uretmæssigt eller anvendt forkert, og efter omstændighederne med sanktioner.
- (35) Overgangen mellem programmet og det tidligere program, som det afløser, bør sikres, navnlig med hensyn til videreførelsen af flerårige forvaltningsforanstaltninger, f.eks. finansiering af teknisk og administrativ bistand. Fra den 1. januar 2021 bør bevillingerne til teknisk og administrativ bistand om nødvendigt dække udgifterne i forbindelse med forvaltning af aktioner, som endnu ikke er afsluttet ved udgangen af 2020.
- (36) De overordnede mål for denne forordning, nemlig at supplere, støtte og tilføre merværdi til medlemsstaternes politikker til forbedring af sundheden for befolkningen i Unionen og reducere uligheder på sundhedsområdet ved at fremme sundhed, tilskynde til sundhedsmæssig innovation, forbedre sundhedssystemernes bæredygtighed og beskytte EU-borgerne mod alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af denne forordnings omfang og virkning bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (37) Denne forordning afløser afgørelse nr. 1350/2007/EF. Nævnte afgørelse bør derfor ophæves.
- (38) Der bør sikres en glidende overgang uden afbrydelse mellem det tidligere program for sundhed (2008-2013) og programmet, og programmets varighed bør tilpasses forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013. Programmet bør derfor finde anvendelse fra den 1. januar 2014 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Oprettelse af programmet

Ved denne forordning oprettes det tredje flerårige EU-handlingsprogram for sundhed for perioden 1. januar 2014 til 31. december 2020 ("programmet").

Artikel 2

Overordnede mål

Programmets overordnede mål er at supplere, støtte og tilføre merværdi til medlemsstaternes politikker til forbedring af EU-borgernes sundhed og reducere uligheder på sundhedsområdet ved at fremme sundhed, tilskynde til sundhedsmæssig innovation, forbedre sundhedssystemernes bæredygtighed og beskytte EU-borgerne mod alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler.

KAPITEL II

MÅL OG AKTIONER

Artikel 3

Specifikke mål og indikatorer

De overordnede mål, jf. artikel 2, søges virkeliggjort gennem følgende specifikke mål:

- 1) For at fremme sundheden, forebygge sygdomme og skabe gunstige miljøer for en sund livsstil: identificere, formidle og fremme indførelsen af evidensbaseret og god praksis for omkostningseffektive sundhedsfremmende og sygdomsforebyggende foranstaltninger ved specielt at tackle de vigtigste livsstilsrelaterede risikofaktorer med særligt fokus på at tilføre EU-merværdi.

Dette mål måles navnlig ud fra stigningen i antallet af medlemsstater, der er involveret i sundhedsfremme og sygdomsforebyggelse under anvendelse af evidensbaseret og god praksis ved hjælp af foranstaltninger og aktioner truffet af medlemsstaterne på et passende niveau.

- 2) For at beskytte EU-borgerne mod grænseoverskridende sundhedstrusler: identificere og udvikle sammenhængende tilgange og fremme gennemførelsen heraf for bedre beredskab og koordinering i sundhedsmæssige krisesituationer.

Dette mål måles navnlig ud fra stigningen i antallet af medlemsstater, der integrerer de sammenhængende tilgange i udformningen af deres beredskabsplaner.

3) For at støtte opbygningen af folkesundhedskapaciteten og bidrage til at skabe innovative, effektive og bæredygtige sundhedssystemer: identificere og udvikle redskaber og mekanismer på EU-plan for at afhjælpe mangel på ressourcer, både menneskelige og finansielle, og fremme frivillig udbredelse af innovation i folkesundhedsinterventioner og forebyggelsesstrategier.

Dette mål måles navnlig ud fra stigningen i mængden af rådgivning og i antallet af medlemsstater, der benytter de identificerede redskaber og mekanismer med henblik på at medvirke til at skabe effektive resultater i deres sundhedssystemer.

4) For at lette adgangen til bedre og sikrere sundhedsydelser for EU-borgerne: forbedre adgangen til lægefaglig ekspertise og information i forbindelse med specifikke sygdomme på tværs af landegrænserne, lette anvendelsen af forskningsresultater og udvikle redskaber til forbedring af kvaliteten af sundhedsydelser og patientsikkerhed, bl.a. gennem aktioner, der bidrager til at forbedre sundhedskompetencen.

Dette mål måles navnlig ud fra stigningen i antallet af europæiske netværk af referencecentre, der er oprettet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU ⁽¹⁾ ("europæiske netværk af referencecentre"), stigningen i antallet af sundhedstjenesteydere og ekspertisecentre, der tilslutter sig de europæiske netværk af referencecentre, og stigningen i antallet af medlemsstater, der benytter de udviklede redskaber.

Artikel 4

Støtteberettigede aktioner

Programmets specifikke mål nås ved hjælp af aktioner i overensstemmelse med de prioriterede temaer i bilag I og gennemføres via de årlige arbejdsprogrammer, jf. artikel 11.

KAPITEL III

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 5

Finansiering

Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet fastsættes for perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020 til 449 394 000 EUR i løbende priser.

De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet inden for den flerårige finansielle ramme.

Artikel 6

Tredjelandes deltagelse

Programmet er på omkostningsbasis åbent for deltagelse af tredjelande, navnlig:

- a) tiltrædende lande, kandidatlande og potentielle kandidater, der er omfattet af en førtiltrædelsesstrategi, i overensstemmelse med de generelle principper og de almindelige vilkår og betingelser for deres deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler, associeringsrådsafgørelser eller lignende aftaler
- b) EFTA/EØS-lande i overensstemmelse med betingelserne fastsat i EØS-aftalen
- c) nabolande og de lande, som, i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i en relevant bilateral eller multilateral aftale, er omfattet af ENP
- d) andre lande i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i en relevant bilateral eller multilateral aftale.

Artikel 7

Interventionsformer

1. I overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 skal finansielle bidrag fra Unionen tage form af tilskud, offentlige indkøbsaftaler eller andre former for interventioner, der er nødvendige for at nå programmets mål.

2. Der kan ydes tilskud til finansiering af:

- a) aktioner med en klar EU-merværdi, som medfinansieres af de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for sundhed i medlemsstaterne, eller de tredjelande, der deltager i programmet i medfør af artikel 6, eller af offentlige organer og ikke-statslige organer, jf. artikel 8, stk. 1, der handler hver for sig eller som et netværk, og som er bemyndiget af disse kompetente myndigheder
- b) aktioner med en klar EU-merværdi, der udtrykkeligt er forudset og behørigt begrundet i de årlige arbejdsprogrammer, og som medfinansieres af andre offentlige, ikke-statslige eller private organer, jf. artikel 8, stk. 1, herunder internationale organisationer, der er aktive på sundhedsområdet, og for sidstnævntes vedkommende, hvor det er ensigtsmæssigt, uden en forudgående indkaldelse af forslag
- c) driften af ikke-statslige organer, jf. artikel 8, stk. 2, hvor finansiell støtte er nødvendig for at forfølge en eller flere af programmets specifikke mål.

3. Tilskud fra Unionen må ikke overstige 60 % af de støtteberettigede omkostninger ved en aktion, der er relateret til et programål, eller ved driften af et ikke-statsligt organ. I tilfælde af særlig stor nytteværdi kan Unionens bidrag udgøre op til 80 % af de støtteberettigede omkostninger.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser (EUT L 88 af 4.4.2011, s. 45).

For de aktioner, der er nævnt i stk. 2, litra a), opnås der særlig stor nytteværdi, bl.a. når:

- a) mindst 30 % af budgettet til den foreslåede aktion tildeles medlemsstater, hvis BNI pr. indbygger er mindre end 90 % af EU-gennemsnittet, og
- b) organer fra mindst 14 deltagende lande deltager i aktionen, hvoraf mindst fire er lande, hvis BNI pr. indbygger er mindre end 90 % af EU-gennemsnittet.

4. Som en undtagelse fra artikel 130, stk. 2, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/12 og i behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen i det årlige arbejdsprogram for 2014 betragte de omkostninger, der er direkte forbundet med gennemførelsen af de støttede aktioner, som støtteberettigede fra den 1. januar 2014, selv om modtageren har afholdt disse omkostninger, før støtteansøgningen blev indgivet.

Artikel 8

Tilskudsberettigede modtagere

1. Tilskud til aktioner, der er nævnt i artikel 7, stk. 2, litra a) og b), kan tildeles organisationer, der er stiftet i henhold til loven, offentlige myndigheder, offentlige organer, navnlig forsknings- og sundhedsinstitutioner, universiteter og videregående uddannelsesinstitutioner.
2. Tilskud til driften af de organer, der er nævnt i artikel 7, stk. 2, litra c), kan tildeles de organer, som opfylder samtlige følgende kriterier:
 - a) de er ikke-statslige nonprofitorganisationer, som er uafhængige af industrielle, kommercielle og erhvervsmaessige interesser eller andre modstridende interesser
 - b) de arbejder på folkesundhedsområdet, spiller en effektiv rolle i den civile dialog på EU-plan og forfølger mindst ét af programmets specifikke mål
 - c) de er aktive på EU-plan og i mindst halvdelen af medlemsstaterne og har en afbalanceret geografisk dækning i Unionen.

Artikel 9

Administrativ og teknisk bistand

Finansieringsrammen for programmet kan også dække udgifter til forberedende foranstaltninger, tilsyns-, kontrol-, revisions- og evalueringsaktiviteter, som umiddelbart kræves til forvaltningen af programmet og virkeliggørelsen af dets mål, navnlig undersøgelser, møder, informations- og kommunikationsaktiviteter, herunder den samlede kommunikation om Unionens politiske prioriteringer, forudsat at de vedrører de overordnede mål for programmet, samt udgifter til IT-netværk, der fokuserer på informationsudveksling, og alle andre udgifter til teknisk og administrativ bistand, som Kommissionen afholder i forbindelse med forvaltningen af programmet.

KAPITEL IV

GENNEMFØRELSE

Artikel 10

Gennemførelsesmetoder

Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af programmet i overensstemmelse med de forvaltningsmetoder, som er fastsat i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

Artikel 11

Årlige arbejdsprogrammer

1. Kommissionen gennemfører programmet ved at opstille årlige arbejdsprogrammer i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og kriterierne i bilag II til nærværende forordning.

2. Kommissionens vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter årlige arbejdsprogrammer, der navnlig fastlægger de aktioner, der skal gennemføres, herunder den vejledende fordeling af finansielle ressourcer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 17, stk. 2.

3. Under gennemførelsen af programmet sikrer Kommissionen og medlemsstaterne i fællesskab, at alle relevante retsfor skrifter vedrørende beskyttelse af personoplysninger overholdes, og at der i nødvendigt omfang indføres mekanismer, som sikrer fortroligheden og sikkerheden af sådanne oplysninger.

Artikel 12

Sammenhæng og komplementaritet med andre politikker

Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne overordnet sammenhæng og komplementaritet mellem programmet og andre af Unionens, herunder relevante EU-agenturers, politikker, instrumenter og aktioner.

Artikel 13

Overvågning, evaluering og resultatformidling

1. Kommissionen overvåger i nært samarbejde med medlemsstaterne gennemførelsen af programmets aktioner på baggrund af programmets mål og indikatorer, herunder tilgængelige oplysninger om klimarelaterede udgifter. Den rapporterer herom til udvalget, der er nævnt i artikel 17, stk. 1, og holder Europa-Parlamentet og Rådet underrettet.

2. Efter anmodning af Kommissionen indsender medlemsstaterne tilgængelige oplysninger om gennemførelsen og virkningerne af programmet. Sådanne anmodninger om at oplysninger skal være forholdsmæssige og skal undgå at pålægge medlemsstaterne en unødvendig forøgelse af den administrative byrde.

3. Halvvejs gennem programmets varighed, dog senest den 30. juni 2017, udarbejder Kommissionen en midtvejsevalueringssrapport, som den forelægger Europa-Parlamentet og Rådet, om opfyldelsen af programmets mål, status for gennemførelsen af de prioriterede temaer, jf. bilag I, og effektiviteten af ressourceudnyttelsen og EU-merværdien af programmet, med henblik på at der træffes en afgørelse om videreførelse, ændring eller suspension af dets prioriterede temaer. Midtvejsevalueringssrapporten skal desuden omfatte mulighederne for forenkling, programmets interne og eksterne sammenhæng, den fortsatte relevans af alle mål samt aktionernes bidrag til opfyldelsen af målene i artikel 168 i TEUF. Den skal tage hensyn til resultaterne af evalueringen af det tidligere programs virkning på lang sigt.

I midtvejsevalueringssrapporten angiver Kommissionen især følgende:

- a) om et eller flere af de prioriterede temaer i bilag I, ikke kan gennemføres og nås i overensstemmelse med programmets mål inden for programmets resterende varighed
- b) om evalueringen har identificeret et eller flere specifikke vigtige prioriterede temaer, der ikke er opført i bilag I, men som er blevet nødvendige for at nå programmets overordnede og specifikke mål
- c) begrundelsen for konklusionerne nævnt i litra a) og b).

Programmets virkning på lang sigt og bæredygtigheden af dets resultater skal evalueres med henblik på at indgå i overvejelserne om en afgørelse om en eventuel videreførelse, ændring eller suspension af et efterfølgende program.

4. Kommissionen sørger for, at resultaterne af de aktioner, der iværksættes i henhold til denne forordning, gøres offentligt tilgængelige, og at de formidles bredt for at bidrage til at forbedre sundheden i Unionen.

Artikel 14

Opfølgning af midtvejsevalueringssrapporten

1. Angiver midtvejsevalueringssrapporten, at der er et eller flere prioriterede temaer, der ikke kan gennemføres og nås i overensstemmelse med programmets mål inden for programmets varighed, tillægges Kommissionen beføjelse til senest den 31. august 2017 at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18 for at fjerne det eller de pågældende prioriterede temaer fra bilag I. Kun én delegeret retsakt om fjernelse af et eller flere prioriterede temaer kan træde i kraft i henhold til artikel 18 i hele programmets varighed.

2. Angiver midtvejsevalueringssrapporten, at der er et eller flere specifikke vigtige prioriterede temaer, der ikke er opført i bilag I, men som er blevet nødvendige for at nå programmets

overordnede og specifikke mål, tillægges Kommissionen beføjelse til senest den 31. august 2017 at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18 for at tilføje det eller de pågældende prioriterede temaer i bilag I. Et prioriteret temaer skal kunne nås inden for programmets varighed. Kun én delegeret retsakt om tilføjelse af et eller flere prioriterede temaer kan træde i kraft i henhold til artikel 18 i hele programmets varighed.

3. Fjernelse eller tilføjelse af prioriterede temaer skal være i overensstemmelse med de overordnede mål og med de relevante specifikke mål for programmet.

Artikel 15

Nationale kontaktpunkter

Medlemsstaterne udpeger nationale kontaktpunkter, som skal bistå Kommissionen med at fremme programmet og, hvor det er relevant, med at formidle programmets resultater og de tilgængelige oplysninger om virkningen af programmet som omhandlet i artikel 13, stk. 2.

Artikel 16

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Kommissionen træffer egnede foranstaltninger til at sikre, at Unionens finansielle interesser, når der gennemføres aktioner, der finansieres i henhold til denne forordning, beskyttes ved foranstaltninger til forebyggelse af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter, ved effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved administrative og økonomiske sanktioner, der har afskrækkende virkning.

2. Kommissionen eller dens befuldmægtigede og Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget EU-midler i henhold til denne forordning.

3. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, i overensstemmelse med de bestemmelser og procedurer, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽¹⁾ og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽²⁾, for at fastslå, om der har været tale om svig,

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

korruption eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en aftale om tilskud eller en afgørelse om tilskud eller en kontrakt finansieret i henhold til nærværende forordning.

4. Med forbehold af stk. 1, 2 og 3 skal samarbejdsaftaler med tredjelande og med internationale organisationer, kontrakter, aftaler om tilskud og afgørelser om tilskud som følge af gennemførelsen af denne forordning indeholde bestemmelser, der udtrykkeligt giver Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage denne kontrol og undersøgelse i overensstemmelse med deres respektive beføjelser.

KAPITEL V

PROCEDUREMÆSSIGE BESTEMMELSER

Artikel 17

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

Artikel 18

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 14, stk. 1 og 2, tillægges Kommissionen i hele programmets varighed.
3. Den i artikel 14, stk. 1 og 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelse, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgø-

relsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 14, stk. 1 og 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

KAPITEL VI

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 19

Overgangsbestemmelser

1. Finansieringsrammen for programmet kan også dække udgifter til teknisk og administrativ bistand, som er nødvendig for at sikre overgangen mellem programmet og foranstaltninger vedtaget i henhold til afgørelse nr. 1350/2007/EF.
2. Bevillingerne kan om nødvendigt opføres i budgettet efter 2020 til dækning af udgifterne i artikel 9, således at aktioner, der ikke er afsluttet den 31. december 2020, fortsat kan forvaltes.

Artikel 20

Ophævelse

Afgørelse nr. 1350/2007/EF ophæves med virkning fra den 1. januar 2014.

Artikel 21

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. marts 2014.

På Europa-Parlamentets vegne
M. SCHULZ
Formand

På Rådets vegne
D. KOURKOULAS
Formand

BILAG I

PRIORITEREDE TEMAER

1. **Fremme sundhed, forebygge sygdomme og skabe gunstige miljøer for en sund livsstil ud fra princippet om, at der skal tages hensyn til sundhed i alle politikker.**
 - 1.1. Omkostningseffektive sundhedsfremmende og sygdomsforebyggende foranstaltninger i overensstemmelse med især EU-strategierne for alkohol og ernæring og herunder aktioner til støtte for udveksling af evidensbaseret og god praksis for at tackle risikofaktorer såsom tobaksrygning og passiv rygning, skadelig indtagelse af alkohol, usunde kostvaner og fysisk inaktivitet, idet der også tages hensyn til de folkesundhedsmæssige aspekter af underliggende faktorer såsom dem, der har social og miljømæssig karakter, med særlig vægt på EU-merværdi.
 - 1.2. Foranstaltninger til supplerende af medlemsstaternes indsats for at begrænse narkotikarelaterede helbredsskader, herunder oplysning og forebyggelse.
 - 1.3. Støtte en effektiv indsats over for overførbare sygdomme såsom hiv/aids, tuberkulose og hepatitis gennem identificering, formidling og fremme af anvendelsen af evidensbaseret og god praksis i forbindelse med omkostnings-effektiv forebyggelse, diagnose, behandling og pleje.
 - 1.4. Støtte samarbejde og netværkssamarbejde i Unionen i forbindelse med forebyggelse og forbedring af behandlingen af kroniske sygdomme, herunder kræft, aldersrelaterede sygdomme og neurodegenerative sygdomme, gennem deling af viden og god praksis og udvikling af fælles aktiviteter på forebyggelsesområdet, tidlig påvisning og forvaltning (herunder sundhedskompetence og selvforvaltning). Følge op på det kræftarbejde, der allerede er udført, herunder relevante aktioner som foreslået af det europæiske partnerskab mod kræft.
 - 1.5. Aktioner, som er krævet i EU-lovgivningen, eller som bidrager til at gennemføre EU-lovgivningen inden for tobaksvarer samt reklamer for og markedsføring af disse. Disse aktioner kan omfatte aktiviteter, som har til formål at sikre gennemførelsen, anvendelsen, overvågningen og revisionen af den nævnte lovgivning.
 - 1.6. Fremme et system for sundhedsoplysning og -viden for at bidrage til evidensbaseret beslutningstagning, herunder brug af eksisterende instrumenter og i givet fald videreudvikling af standardiseret sundhedsoplysning og standardiserede sundhedsovervågningsredskaber, indsamling og analyse af sundhedsdata og bred formidling af programmets resultater.
2. **Beskytte EU-borgerne mod alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler.**
 - 2.1. Forbedre risikovurderingen og afhjælpe manglerne i forbindelse med risikovurderingskapaciteten ved at tilvejebringe yderligere videnskabelig ekspertkapacitet og kortlægge eksisterende vurderinger.
 - 2.2. Støtte kapacitetsopbygningen i forbindelse med sundhedstrusler i medlemsstaterne, herunder i givet fald samarbejde med nabolande: udbygge beredskabs- og indsatsplanlægningen under hensyn til og i koordinering med globale initiativer, de komponenter, som skal indgå i planlægningen af det almene og specifikke beredskab, koordineringen af den folkesundhedsmæssige indsats og ikkebindende vaccinationsstrategier; tackle de øgede sundhedstrusler, der skyldes globale befolkningsbevægelser; udarbejde retningslinjer for beskyttelsesforanstaltninger i krisesituationer og for information og vejledning i god praksis; bidrage til rammen for en frivillig mekanisme, herunder indførelsen af en optimal vaccinationsdækning for effektivt at bekæmpe en genopblussen af infektionssygdomme, og for fælles indkøb af medicinske modforanstaltninger; udvikle sammenhængende kommunikationsstrategier.
 - 2.3. Aktioner, som er krævet i EU-lovgivningen, eller som bidrager til at gennemføre EU-lovgivningen på områderne overførbare sygdomme og andre sundhedstrusler, herunder dem, der skyldes biologiske og kemiske hændelser, miljøet og klimaændringer. Disse aktioner kan omfatte aktiviteter, som har til formål at lette gennemførelsen, anvendelsen, overvågningen og revisionen af den nævnte lovgivning.
 - 2.4. Fremme et system for sundhedsoplysning og -viden for at bidrage til evidensbaseret beslutningstagning, herunder brug af eksisterende instrumenter og i givet fald videreudvikling af standardiseret sundhedsoplysning og standardiserede sundhedsovervågningsredskaber, indsamling og analyse af sundhedsdata og bred formidling af programmets resultater.
3. **Bidrage til innovative, effektive og bæredygtige sundhedssystemer**
 - 3.1. Støtte frivilligt samarbejde mellem medlemsstaterne inden for medicinsk teknologivurdering under netværket for sundhedsteknologivurdering, der er oprettet ved direktiv 2011/24/EU. Gøre det lettere at udnytte resultaterne af de forskningsprojekter, der støttes under Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013), vedtaget ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1982/2006/EF⁽¹⁾, og på længere sigt de aktiviteter, der gennemføres i rammeprogrammet for forskning og innovation (Horisont 2020).

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1982/2006/EF af 18. december 2006 om Det Europæiske Fællesskabs syvende ramme-program for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) (EUT L 412 af 30.12.2006, s. 1)

- 3.2. Fremme den frivillige udbredelse af innovation inden for sundhed og e-sundhed ved at øge patientregistres og andre e-sundhedsløsningers interoperabilitet; støtte samarbejde om e-sundhed i Unionen, navnlig med hensyn til registre og udbredelse blandt sundhedsprofessionelle. Dette vil fremme det frivillige europæiske netværk om e-sundhed, der er oprettet ved direktiv 2011/24/EU.
- 3.3. Støtte sundhedsarbejdsstyrkens bæredygtighed ved at udvikle effektive prognoser og planlægning for sundhedsarbejdsstyrken med hensyn til antal, ligestilling mellem kønnene, erfaring og overensstemmelse mellem uddannelserne og de nødvendige kompetencer, herunder evnen til at anvende nye informationssystemer og anden avanceret teknologi, overvåge sundhedsprofessionelles mobilitet (inden for Unionen) og migration og fremme effektive rekrutterings- og fastholdelsesstrategier og kapacitetsopbygning, under behørig hensyntagen til problematikken vedrørende befolkningens plejebæhov og aldring.
- 3.4. Løvere ekspertise og dele god praksis for at bistå medlemsstater, der iværksætter reformer af sundhedssystemerne, ved at etablere en mekanisme for samling af ekspertise på EU-plan for at tilvejebringe solid og evidensbaseret rådgivning om effektiv og virkningsfuld investering og innovation i folkesundhed og sundhedssystemer. Gøre det lettere at udnytte resultaterne af de forskningsprojekter, der støttes under Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013), og på længere sigt de aktiviteter, der skal gennemføres i rammeprogrammet for forskning og innovation (Horisont 2020).
- 3.5. Støtte aktioner, der beskæftiger sig med sundhedsspørgsmål i et aldrende samfund, herunder relevante aktioner, der foreslås af det europæiske innovationspartnerskab inden for aktiv og sund aldring inden for dets tre temaer: innovation med hensyn til bevidstgørelse, forebyggelse og tidlig diagnosticering, innovation med hensyn til at helbrede og pleje og innovation med hensyn til aktiv aldring og uafhængig levevis.
- 3.6. Aktioner, som er krævet i EU-lovgivningen, eller som bidrager til at gennemføre EU-lovgivningen på områderne medicinsk udstyr, lægemidler og grænseoverskridende sundhedsydelser. Disse aktioner kan omfatte aktiviteter, som har til formål at lette gennemførelsen, anvendelsen, overvågningen og revisionen af den nævnte lovgivning.
- 3.7. Fremme et system for sundhedsoplysning og -viden for at bidrage til evidensbaseret beslutningstagning, herunder brug af eksisterende instrumenter og i givet fald videreudvikling af standardiseret sundhedsoplysning og standardiserede sundhedsovervågningsredskaber, indsamling og analyse af sundhedsdata, bred formidling af programmets resultater samt støtte til de videnskabelige komitéer oprettet i henhold til afgørelse 2008/721/EF.
- 4. Lette EU-borgernes adgang til bedre og sikrere sundhedsydelser.**
- 4.1. Støtte oprettelsen af et system af europæiske netværk af referencecentre for patienter, der lider af sygdomme, som kræver højt specialiseret behandling og særlige ressourcer eller særlig ekspertise, sådan som det er tilfældet med sjældne sygdomme, på grundlag af kriterier, som skal fastsættes i henhold til direktiv 2011/24/EU.
- 4.2. Støtte medlemsstater, patientorganisationer og interessenter gennem en koordineret indsats på EU-plan for effektivt at hjælpe patienter med sjældne sygdomme. Dette omfatter oprettelse af netværk af referencecentre (i overensstemmelse med punkt 4.1) og EU-databaser og -registre med information om sjældne sygdomme, der bygger på fælles kriterier.
- 4.3. Styrke samarbejdet om patientsikkerhed og sundhedsydelsernes kvalitet bl.a. gennem gennemførelse af Rådets henstilling af 9. juni 2009 om patientsikkerhed, herunder forebyggelse og bekæmpelse af infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet⁽¹⁾; udveksle god praksis om kvalitetssikringssystemer; udvikle retningslinjer og redskaber til fremme af kvalitet og patientsikkerhed; give patienterne bedre adgang til oplysninger vedrørende sikkerhed og kvalitet og forbedre feedbacken og interaktionen mellem sundhedstjenesteydere og patienter.
- 4.4. Fremme hensigtsmæssig anvendelse af antimikrobielle stoffer og mindske den praksis, som øger antimikrobiel resistens, navnlig på hospitalerne, i overensstemmelse med handlingsplanen for den voksende trussel fra antimikrobiel resistens; fremme effektive forebyggende foranstaltninger og hygiejneforanstaltninger med henblik på at forebygge infektioner og få dem under kontrol; reducere antallet af resistente infektioner og infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet og sikre, at der findes effektive antimikrobielle stoffer.
- 4.5. Aktioner, som er krævet i EU-lovgivningen, eller som bidrager til at gennemføre EU-lovgivningen på områderne for humane væv og celler, blod, menneskelige organer, medicinsk udstyr, lægemidler og patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser, idet medlemsstaternes kompetencer og etiske valg på disse områder fuldt ud respekteres. Disse aktioner kan omfatte aktiviteter, som har til formål at lette gennemførelsen, anvendelsen, overvågningen og revisionen af den nævnte lovgivning.
- 4.6. Fremme et system for sundhedsoplysning og -viden for at bidrage til evidensbaseret beslutningstagning, herunder brug af eksisterende instrumenter og i givet fald videreudvikling af standardiseret sundhedsoplysning og standardiserede sundhedsovervågningsredskaber, indsamling og analyse af sundhedsdata og bred formidling af programmets resultater.

⁽¹⁾ EUT C 151 af 3.7.2009, s. 1.

BILAG II

KRITERIER FOR UDARBEJDELSE AF ÅRLIGE ARBEJDSPROGRAMMER

De årlige arbejdsprogrammer udarbejdes i overensstemmelse med følgende kriterier for hele programmets varighed:

- relevansen af de foreslåede aktioner for målene i artikel 2 og 3 og for de prioriterede temaer i bilag I og for EU-sundhedsstrategien: "Sammen for sundhed"
 - EU-merværdien af de foreslåede aktioner i overensstemmelse med de prioriterede temaer i bilag I
 - relevansen af de foreslåede aktioner for folkesundheden med hensyn til at fremme sundhed og forebygge sygdomme, beskytte EU-borgerne mod sundhedstrusler og forbedre sundhedssystemernes funktion
 - relevansen af de foreslåede aktioner med henblik på at støtte gennemførelsen af Unionens sundhedslovgivning
 - relevansen af de foreslåede aktioners geografiske dækning
 - en afbalanceret fordeling af budgetmidlerne mellem de forskellige mål for programmet under hensyntagen til de sandsynlige fordele ved at fremme sundhed
 - en tilstrækkelig dækning af de prioriterede temaer i bilag I.
-

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 283/2014

af 11. marts 2014

om retningslinjer for transeuropæiske net inden for telekommunikationsinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1336/97/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 172,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelserne fra Det Europæiske
Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelserne fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Telenet og -tjenester er i stigende grad ensbetydende med internetbaserede infrastrukturer, hvor bredbåndsnet og digitale tjenester er tæt forbundet. Internettet udvikler sig til den dominerende platform til at kommunikere, udbyde tjenester, tilbyde uddannelse, deltage i det sociale og politiske liv, udbred kulturelt indhold og drive forretning. Derfor er det afgørende for den sociale og økonomiske vækst, konkurrenceevnen, den sociale inklusion og det indre marked, at der overalt i Europa er udbredt og sikker højhastighedsinternetadgang og digitale tjenester af offentlig interesse til rådighed.

(2) Den 17. juni 2010 godkendte Det Europæiske Råd Kommissionens meddelelse af 26. august 2010 om en digital dagsorden for Europa, som udstikker en kurs for, hvordan det sociale og økonomiske potentiale i infor-

mations- og kommunikationsteknologi kan maksimeres. Hensigten er at stimulere udbud af og efterspørgsel efter konkurrencepræget infrastruktur til højhastighedsinternet og internetbaserede digitale tjenester med henblik på udviklingen mod et egentligt digitalt indre marked, som er afgørende for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

(3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 ⁽⁴⁾ fastsætter betingelser, metoder og procedurer for at yde finansiel bistand fra Unionen til transeuropæiske net inden for sektoren for transport-, telekommunikations- og energiinfrastrukturer. Da de sektorer, der er omfattet af Connecting Europe-faciliteten (CEF), i mange tilfælde står over for de samme udfordringer og muligheder, er der rige muligheder for at udnytte synergier, herunder ved at kombinere CEF-finansiering med andre finansieringskilder.

(4) Der findes allerede en lang række grænseoverskridende digitale tjenester for udveksling af oplysninger mellem offentlige myndigheder i Europa til støtte for EU-politikker. Når der tilvejebringes nye løsninger, er det vigtigt at bygge videre på eksisterende løsninger, der er etableret som led i andre europæiske initiativer, undgå dobbeltarbejde og sikre samordning og tilpasning af tilgange og løsninger mellem de forskellige initiativer og politikker, eksempelvis ISA-programmet oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 922/2009/EF ⁽⁵⁾, Fiscalisprogrammet oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2013 ⁽⁶⁾ og Horisont 2020 oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 ⁽⁷⁾. Det er lige så vigtigt, at løsningerne er i overensstemmelse med gældende internationale og/eller europæiske standarder eller med åbne specifikationer for interoperabilitet, navnlig specifikationer udpeget af Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr.

⁽¹⁾ Udtalelse af 22.2.2012 (EUT C 143 af 22.5.2012, s. 120) og udtalelse af 16.10.2012 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 225 af 27.7.2012, s. 211 og EUT C 356 af 5.12.2013, s. 116.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 26.2.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.3.2014.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, om ændring af forordning (EU) nr. 913/2010 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 129).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 922/2009/EF af 16. september 2009 om interoperabilitetsløsninger for europæiske offentlige myndigheder (ISA) (EUT L 260 af 3.10.2009, s. 20).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2013 af 11. december 2013 om fastlæggelse af et handlingsprogram til forbedring af virkemåden for beskatningssystemer i Den Europæiske Union for perioden 2014-2020 (Fiscalis 2020) og om ophævelse af beslutning nr. 1482/2007/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 25).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 104).

1025/2012⁽¹⁾, og andre relevante specifikationer og retningslinjer, eksempelvis den europæiske interoperabilitetsramme for europæiske offentlige tjenester (EIF).

- (5) Udviklingen af højhastighedsbredbåndnet vil nyde godt af europæiske tekniske standarder. Der er behov for EU-forsknings- og udviklingsprogrammer og øget tilsyn med standardiseringsprocedurer, hvis Unionen skal spille en central rolle i telekommunikationsindustrien.
- (6) Omfattende pilotprojekter mellem medlemsstaterne og medfinansieret af rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation⁽²⁾ så som PEPPOL, STORK, epSOS, eCODEX og SPOCS, har valideret centrale grænseoverskridende digitale tjenester i det indre marked, som bygger på fælles byggesten, som konsolideres med projektet eSENS. Disse pilotprojekter har allerede nået - eller vil i en nærfremtid nå - en sådan grad af modenhed at de kan udbredes. At en indsats på europæisk plan har en tydelig merværdi, er allerede påvist ved igangværende projekter af fælles interesse, f.eks. inden for kulturarv (Europeana), beskyttelse af børn (Safer Internet) og social sikring (EESSI), mens der er stillet forslag om projekter inden for eksempelvis forbrugerbeskyttelse (ODR).
- (7) Hvad angår digitaltjenesteinfrastrukturer bør byggestenene have højere prioritet end andre digitaltjenesteinfrastrukturer, da førstnævnte er en forudsætning for sidstnævnte. Digitaltjenesteinfrastrukturer bør bl.a. skabe europæisk merværdi og opfylde påviste behov. De bør være tilstrækkelig modne, såvel teknisk som driftsmæssigt, til at kunne udbredes, hvilket navnlig bør være bevist ved vellykkede pilotprojekter. De bør bygge på en konkret bæredygtighedsplan for at sikre centrale tjenesteplatformes drift på mellemlang til lang sigt, også efter CEF. Finansiel bistand i henhold til denne forordning bør derfor gradvis udfases, hvis det overhovedet er muligt, og der bør i givet fald mobiliseres finansiering fra andre kilder end CEF.
- (8) Det er vigtigt, at der sikres finansiering af digitaltjenesteinfrastrukturer, der er nødvendige for at opfylde retlige forpligtelser i henhold til EU-retten, og/eller som

udvikler eller tilvejebringer byggesten med en stor potentiel indvirkning på udviklingen af paneuropæiske offentlige tjenester, således at flerstrengede digitaltjenesteinfrastrukturer bliver understøttet, og der med tiden gradvis opbygges et europæisk interoperabilitetsøkosystem. I denne forbindelse forstås der ved retlige forpligtelser specifikke bestemmelser, der enten forudsætter udvikling eller anvendelse af digitaltjenesteinfrastrukturer eller kræver resultater, der kun kan opnås ved hjælp af europæisk digitaltjenesteinfrastrukturer.

- (9) Europeana og et sikrere internet for børn bør som veletablerede digitaltjenesteinfrastrukturer have prioritet til finansiering. Navnlig bør der sikres kontinuitet i EU-finansiering fra andre EU-programmer til CEF i de første år af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 som fastlagt i Rådets forordning (EU, Euratom) nr.1311/2013⁽³⁾ for at sikre en uafbrudt og vellykket levering af tjenester på samme niveau som under den nuværende finansieringsordning. Den 10. maj 2012 understregede Rådet den vitale betydning af at sikre Europeanas langsigtede levedygtighed, herunder med hensyn til forvaltning og finansiering⁽⁴⁾.
- (10) Et sikkert, inklusivt og positivt onlinemiljø for børn og unge bør sikres. Da programmet vedrørende et sikrere internet er en afgørende foranstaltning til beskyttelse og fremme af børns rettigheder i onlinemiljøet, bør det derfor sikres, at programmet kan fortsætte efter 2014. Ved gennemførelsen af denne forordning bør gennemførelsen af den europæiske strategi for et bedre internet for børn på såvel EU-plan som i medlemsstaterne støttes økonomisk, navnlig med hensyn til medlemsstaternes Safer Internet-centre (SIC). SIC's aktiviteter, herunder oplysningsenheder og andre oplysningsaktiviteter, helplines for børn, forældre og pædagoger om, hvordan børn bedst kan benytte internettet, samt hotlines til anmeldelse af indhold på internettet, der vedrører seksuelt misbrug af børn, er et nøgleelement og en forudsætning for strategiens succes.
- (11) En fremtidig EU-retsakt om elektronisk identifikation og sikrede tjenester til elektroniske transaktioner på det indre marked skal fastlægge de detaljerede krav og betingelser for gensidig anerkendelse af nøgleaktører, der i det følgende er benævnt byggestenene i digitaltjenesteinfrastrukturerne. Denne retsakt vil omfatte flere af de vigtigste byggesten, f.eks. elektronisk identifikation og elektronisk signatur som led i de projekter af fælles interesse, der er omhandlet i bilaget til nærværende forordning.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1639/2006/EF af 24. oktober 2006 om et rammeprogram for konkurrenceevne og innovation (2007-2013) (EUT L 310 af 9.11.2006, s. 15).

⁽³⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).

⁽⁴⁾ EUT C 169 af 15.6.2012, s. 5.

- (12) Digitaltjenesteinfrastruktur, som er etableret i overensstemmelse med afgørelse nr.922/2009/EF, vil lette elektronisk interaktion mellem europæiske offentlige myndigheder på tværs af grænserne og mellem sektorer. Dette vil igen åbne mulighed for at tilbyde vigtige tjenester inden for områder som f.eks. elektronisk identifikation og ægthedsbekræftelse og offentlige udbud, sammenkobling af virksomhedsregistre på tværs af grænserne, interoperable elektroniske sundhedstjenester på tværs af grænserne og grænseoverskridende samarbejde om cybersikkerhed, hvilket bidrager til det digitale indre marked. En sådan interaktion mellem myndighederne vil blive opnået gennem oprettelsen og/eller forbedringen af interoperable centrale tjenesteplatforme, der hviler på eksisterende fælles byggesten og/eller tilvejebringer yderligere byggesten, som har afgørende betydning for udviklingen af andre centrale tjenesteplatforme, og dertil knyttede generiske tjenester, der sammenkobler de nationale infrastrukturer og centrale tjenesteplatforme, så der kan leveres grænseoverskridende digitale tjenester.
- (13) Medlemsstaterne bør tilskynde lokale og regionale myndigheder til at involvere sig fuldt ud og effektivt i forvaltningen af digitaltjenesteinfrastruktur og sikre, at der i projekter af fælles interesse, som vedrører levering af e-forvaltningstjenester på tværs af grænserne, tages hensyn til EIF-henstillingerne.
- (14) Europa-Parlamentet understregede i sin beslutning af 6. juli 2011 om bredbånd i Europa: investering i digitalt drevet vækst ⁽¹⁾, at bredbåndstjenester er afgørende for EU-industriens konkurrenceevne og i høj grad bidrager til økonomisk vækst, social samhørighed og beskæftigelse af høj kvalitet i Unionen. Investeringer i den mest avancerede og fremtidssikrede teknologi er afgørende, hvis Unionen skal kunne fungere som hjemsted for innovation, viden og tjenester.
- (15) Et europæisk marked med næsten 500 millioner mennesker, der har forbindelse til højhastighedsbredbånd, ville fungere som spydspids for udviklingen af det indre marked og skabe en kritisk masse af brugere, der er enestående på verdensplan, og som giver alle regioner nye muligheder og den enkelte bruger øget værdi og sætter Unionen i stand til at være en videnbaseret økonomi, der er førende på verdensplan. En hurtig udbredelse af højhastighedsbredbåndsnet er afgørende for udviklingen i Unionens produktivitet og for oprettelsen af nye og små virksomheder, der kan være førende i forskellige sektorer, f.eks. sundhedssektoren, fremstillingsindustrien og serviceindustrien.
- (16) Kombinationen af nye muligheder i infrastrukturen og nye, innovative og interoperable tjenester bør sætte en god cirkel i gang ved at stimulere en større efterspørgsel efter højhastighedsbredbånd, som det rent kommercielt vil være tilrådeligt at efterkomme.
- (17) Ifølge den digitale dagsorden for Europa bør alle europæiske borgere senest i 2020 have adgang til internethastigheder på mere end 30 Mbit/s og mindst 50 % af husholdningerne i Europa bør abonnere på internetforbindelser på mindst 100 Mbit/s.
- (18) På grund af den hastige udvikling i de digitale tjenester og applikationer, der kræver stadig hurtigere internetforbindelser, og den hurtige udvikling af den mest avancerede teknologi, som gør det muligt, er det hensigtsmæssigt som led i en evaluering af den digitale dagsorden for Europa at overveje at revidere bredbåndsmålene for 2020 for at sikre, at Unionen har konkurrencedygtige bredbåndshastigheder sammenlignet med andre økonomier i verden.
- (19) En del af bredbåndsprojekterne bør være mere ambitiøse og sigte mod højere hastigheder og dermed fungere som pilotprojekter for en hurtigere konnektivitet og modeller med potentiale for gentagelse.
- (20) I sin beslutning af 12. september 2013 om næste fase af den digitale dagsorden for vækst, mobilitet og beskæftigelse understregede Europa-Parlamentet, at et revideret, fremadrettet mål i den digitale dagsorden for Europa for 2020 er at forbinde alle husstande i Unionen med bredbåndforbindelser, der leverer 100 Mbit/s, og således at 50 % af husstandene abonnerer på 1 Gbit/s eller mere.
- (21) Den private sektor bør have hovedrollen i udbredelsen og moderniseringen af bredbåndsnet med støtte i en konkurrence- og investeringsfremmende lovgivning. Kommer der til at mangle private investeringer, bør medlemsstaterne yde den nødvendige indsats for, at målene i den digitale dagsorden for Europa bliver nået. Offentlig finansiel bistand til bredbånd bør begrænses til programmer eller initiativer, hvor projekterne ikke kan finansieres af den private sektor alene, bekræftet ved en forudgående vurdering, der påviser markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT C 33 E af 5.2.2013, s. 89.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

- (22) Finansielle instrumenter til bredbåndsnet må ikke unødigt forvride konkurrencen, fortrænge private investeringer eller fjerne private investorers incitamenter til at investere. De skal især overholde bestemmelserne i artikel 101, 102, 106 og 107 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og i givet fald EU-retningslinjerne for statsstøtteregeklernes anvendelse i forbindelse med hurtig etablering af bredbåndsnet.
- (23) Offentlig finansiering af bredbåndsnet skal udelukkende gå til infrastrukturer, der overholder gældende lovgivning, navnlig konkurrencelovgivningen, og adgangsforspligtelserne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF⁽¹⁾.
- (24) Da der kun er begrænsede finansielle midler til rådighed under CEF, bør finansiel bistand fokusere på etablering af en finansieringsmekanisme på EU-niveau, som kan tiltrække yderligere investeringer og fremme en multiplikatorvirkning, således at private og øvrige offentlige midler til investeringer bliver anvendt effektivt. Med den tilgang åbnes der mulighed for bidrag fra erhvervsliv og institutioner på et niveau, der langt overstiger finansieringsniveauet ved direkte CEF-støtte.
- (25) På grund af de begrænsede finansielle midler under CEF og for at sikre en passende finansiering af digitaltjenesteinfrastrukturer bør den samlede budgettildeling til bredbånd ikke overstige det minimumsbeløb, der er nødvendigt for at etablere en omkostningseffektiv indsats, som bør fastlægges ved en forudgående vurdering, der tager hensyn til bl.a. arten af de påtænkte finansielle instrumenter, den potentielle løftestangseffekt for den mindste effektive projektportefølje og markedsforholdene.
- (26) CEF-støtte til udbredelse af bredbånd bør udgøre et supplement til støtte, der ydes under andre EU-programmer og -initiativer, herunder de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fonde), når en forudgående vurdering har påvist markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold, og hvis det besluttet af en forvaltningsmyndighed. Finansiell bistand fra CEF til udbredelse af bredbånd bør understøtte medlemsstaternes indsats, både direkte og ved at udgøre et investeringsinstrument for frivillige øremærkede bidrag fra andre kilder, deriblandt ESI-fonde, således at medlemsstaterne kan drage fordel af den viden og de stordriftsfordele, der ligger i EU-forvaltede faciliteter, og de offentlige midler dermed kan blive brugt mere effektivt.
- (27) For at sikre valuta for pengene og i betragtning af de begrænsede ressourcer bør der være CEF-finansiering til rådighed for projekter, der gør brug af den teknologi, der er bedst egnet til det specifikke projekt, kan hjælpe til at tilskynde til innovative forretningsmodeller og frembyder et stort potentiale for reproduktion. Når projekter finansieres gennem frivillige bidrag under CEF som f.eks. ESI-fonde eller gennem nationale eller regionale midler, bør kriterierne for støtteberettigelse være mere fleksible og tage hensyn til den specifikke situation og betingelserne i de områder, som en sådan finansiering skal komme til gode.
- (28) Unionen kan støtte udbredelsen af bredbåndsnet og dermed bidrage til opfyldelse af målene i den digitale dagsorden for Europa i mange forskellige områder. Mindskelsen af den digitale kløft og forøgelsen af e-inddragelse er vigtige mål i den digitale dagsorden for Europa. Alle Unionens aktioner på bredbåndsområdet bør derfor forholde sig til de særlige behov i forstadsområder, landdistrikter samt navnlig tyndt befolkede og mindre udviklede områder, der har brug for at blive udstyret med forbindelser. Dette omfatter udbredelse af bredbåndsnet for at forbinde øer, indlandsområder, bjergområder, afsidesliggende områder og randområder, herunder ø-medlemsstater, med Unionens centrale områder, og/eller aktioner for at gøre forbindelserne mellem sådanne områder og Unionens centrale områder mere pålidelige eller øge deres ydeevne.
- (29) For at fuldende det digitale indre marked bør kompatibiliteten mellem CEF og nationale og regionale bredbåndssaktioner fremmes.
- (30) Formerne for den finansielle bistand bør ved gennemførelsen af denne forordning tilpasses kendetegnene ved de pågældende aktioner. Således bør der for digitaltjenesteinfrastrukturens vedkommende gives højeste prioritet til finansiering af centrale tjenesteplatforme, der ikke kan finansieres ad anden vej, i form af udbud eller i undtagelsestilfælde tilskud, mens finansiell bistand fra CEF til generiske tjenester bør være begrænset. Desuden bør al finansiell bistand fra CEF tilstræbe effektiv udnyttelse af Unionens midler, og derfor bør bredbåndsnet støttes ved hjælp af finansielle instrumenter, der giver en større løftestangseffekt end tilskud.
- (31) Indsatsen under denne forordning bør tilsigte at opnå synergier og interoperabilitet mellem de forskellige projekter af fælles interesse, der er anført i bilaget, og med anden infrastruktur, herunder transport- og energiinfrastruktur, der støttes under CEF, relevant forskningsinfrastruktur, der støttes af bl.a. Horisont 2020, og relevant infrastruktur, der støttes af ESI-fonde, samtidig med at dobbeltarbejde og unødige administrative byrder undgås.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet) (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 7).

- (32) Finansiell bistand til projekter af fælles interesse bør suppleres med horisontale aktioner, herunder teknisk bistand, foranstaltninger til stimulering af efterspørgslen samt samordning, som bør have som mål at maksimere EU-indsatsens virkninger.
- (33) Når Kommissionen afsætter midler til indsatsen inden for bredbåndsnet, bør den tage passende hensyn til resultaterne af evalueringerne af Unionens eksisterende finansielle instrumenter.
- (34) Kommissionen bør bistås af en ekspertgruppe, der består af repræsentanter for alle medlemsstaterne, og som bør høres om og bidrage til bl.a. overvågningen af denne forordnings gennemførelse, planlægningen, evalueringen og løsningen af gennemførelsesproblemer.
- (35) Ekspertgruppen bør også samarbejde med de enheder, der er involveret i gennemførelsen af denne forordning som f.eks. lokale og regionale myndigheder, internetudbydere, administratorer af offentlige net og fabrikanten af komponenter samt de nationale tilsynsmyndigheder og Sæmmenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1211/2009 ⁽¹⁾.
- (36) Forordning (EU) nr. 1316/2013 nedsætter CEF-koordinationsudvalget, der også er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²⁾. Forordning (EU) nr. 1316/2013 tillægger også Kommissionen beføjelse til at vedtage årlige og flerårige arbejdsprogrammer efter undersøgelsesproceduren, herunder i telekommunikationssektoren, som er omfattet af nærværende forordning. Det er vigtigt i den forbindelse at præcisere, at medlemsstaterne, når de drøfter spørgsmål vedrørende nærværende forordning, navnlig udkast til årlige og flerårige arbejdsprogrammer, bør være repræsenteret i CEF-koordinationsudvalget af eksperter fra telekommunikationsinfrastruktursektoren.
- (37) Målene for denne forordning, navnlig den koordinerede udvikling af de transeuropæiske net inden for telekommunikationsinfrastruktur, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af den grænseoverskridende karakter af de støttede infrastrukturer og virkningerne på hele Unionens område bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (38) Med henblik på at støtte projekter af fælles interesse i transport-, telekommunikations- og energiinfrastruktursektorerne fastlægger forordning (EU) nr. 1316/2013 betingelserne, metoderne og procedurerne for at yde finansiell bistand fra Unionen til transeuropæiske net. Den fastlægger ligeledes fordelingen af de ressourcer, der skal gøres tilgængelige i henhold til forordning (EU, Euratom) nr.1311/2013 i alle tre sektorer. Forordning (EU) nr. 1316/2013 finder anvendelse fra den 1. januar 2014. Det er derfor hensigtsmæssigt at bringe anvendelsen af nærværende forordning på linje med anvendelsen af forordning (EU) nr. 1316/2013 og med forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013. Nærværende forordning bør derfor anvendes fra den 1. januar 2014.
- (39) Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1336/97/EF ⁽³⁾ bør ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

1. Denne forordning fastlægger retningslinjer for den rettidige udbredelse af og interoperabilitet mellem projekter af fælles interesse på området for transeuropæiske net inden for telekommunikationsinfrastruktur.
2. Denne forordning indeholder navnlig bestemmelser om:
 - a) målene og de operationelle prioriteter for projekter af fælles interesse
 - b) identificering af projekter af fælles interesse
 - c) de kriterier, hvorefter aktioner, der bidrager til projekter af fælles interesse, er berettiget til finansiell bistand fra Unionen i henhold til forordning (EU) nr. 1316/2013 til deres udvikling, gennemførelse, udbredelse, indbyrdes sammenkobling og interoperabilitet
 - d) prioriteter for finansieringen af projekter af fælles interesse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1211/2009 af 25. november 2009 om oprettelse af Sæmmenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) og dens støttekontor (EUT L 337 af 18.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1336/97/EF af 17. juni 1997 om et sæt retningslinjer for transeuropæiske telenet (EFT L 183 af 11.7.1997, s. 12).

Artikel 2

Definitioner

1. Med henblik på denne forordning finder definitionerne i artikel 2 i forordning (EU) nr. 1316/2013 anvendelse.
2. I denne forordning og i forordning (EU) nr. 1316/2013 forstås desuden ved:
 - a) "telekommunikationsinfrastruktur": bredbåndsnet og digitaltjenesteinfrastruktur
 - b) "digitaltjenesteinfrastruktur": infrastrukturer, der gør det muligt at levere netbaserede tjenester elektronisk, typisk over internettet, og som stiller transeuropæiske interoperable tjenester af fælles interesse til rådighed for borgere, virksomheder og/eller offentlige myndigheder, og som består af centrale tjenesteplatforme og generiske tjenester
 - c) "byggesten": basale digitaltjenesteinfrastrukturer, der er vigtige forudsætninger for at kunne blive genanvendt i mere komplekse digitaltjenesteinfrastrukturer
 - d) "centrale tjenesteplatforme": centrale knudepunkter i digitaltjenesteinfrastrukturer, der skal sikre konnektivitet, adgang og interoperabilitet på tværs af Europa., og som skal være tilgængelige for medlemsstaterne og kan være tilgængelige for andre enheder
 - e) "generiske tjenester": gatewaytjenester, der forbinder en eller flere nationale infrastrukturer med den eller de centrale tjenesteplatforme
 - f) "bredbåndsnet": kablede og trådløse accessnet, supplerende infrastruktur og hovednet, der kan levere konnektivitet med meget høj hastighed
 - g) "horisontale aktioner": undersøgelser og programstøtteaktioner som defineret i henholdsvis artikel 2, nr. 6) og 7), i forordning (EU) nr. 1316/2013.

Artikel 3

Mål

1. Projekter af fælles interesse skal bidrage til at nå de generelle mål, der er omhandlet i artikel 3 i forordning (EU) nr. 1316/2013.
2. Ud over de generelle mål skal projekterne af fælles interesse bidrage til at nå et eller flere af følgende specifikke mål:
 - a) økonomisk vækst og støtte til færdiggørelsen og funktionsmåden af det indre marked til støtte for konkurrenceevnen i den europæiske økonomi, herunder de små og mellemstore virksomheder (SMV'er)
 - b) forbedringer i hverdagen for borgere, virksomheder og offentlige myndigheder på alle niveauer ved at fremme bredbåndsnet, indbyrdes sammenkobling af og interoperabilitet

mellem de nationale, regionale og lokale bredbåndsnet samt ikke-diskriminerende adgang til sådanne net og e-inddragelse.

3. Følgende operationelle prioriteter skal bidrage til at nå de mål, der er omhandlet i stk. 1 og 2:

- a) interoperabilitet, konnektivitet, bæredygtig udbredelse, drift og opgradering af transeuropæiske digitaltjenesteinfrastrukturer samt samordning på europæisk plan
- b) effektive strømme af private og offentlige investeringer til fremme af udbredelsen og moderniseringen af bredbåndsnet med henblik på at bidrage til at nå bredbåndsmålene i den digitale dagsorden for Europa.

Artikel 4

Projekter af fælles interesse

1. Projekter af fælles interesse skal navnlig:
 - a) tage sigte på etablering og/eller fremme af interoperable og - om muligt - internationalt kompatible centrale tjenesteplatforme ledsaget af generiske tjenester for digitaltjenesteinfrastrukturer
 - b) tilvejebringe effektive investeringsinstrumenter for bredbåndnet, tiltrække nye kategorier af investorer og projektinitiativtagere og tilskynde til reproduktion af innovative projekter og forretningsmodeller.
2. Projekter af fælles interesse kan omfatte hele deres projektforløb, herunder forundersøgelser, gennemførelse, kontinuerlig drift og opgradering, samordning og evaluering.
3. Projekter af fælles interesse kan støttes gennem horisontale aktioner.
4. Projekter af fælles interesse og aktioner, der bidrager til disse projekter, beskrives nærmere i bilaget.

Artikel 5

Indsatsformer

1. Hvad angår digitaltjenesteinfrastrukturer etableres de centrale tjenesteplatforme i første række af Unionen, mens de generiske tjenester etableres af de parter, der kobler sig til de pågældende centrale tjenesteplatforme. Investeringer i bredbåndnet foretages hovedsagelig af den private sektor med støtte i en konkurrence- og investeringsfremmende lovgivning. Der ydes kun offentlig støtte til bredbåndsnet, hvis der foreligger markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold.
2. Medlemsstaterne og andre enheder, der er ansvarlige for eller bidrager til gennemførelsen af projekter af fælles interesse, tilskyndes til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at lette gennemførelsen af projekter af fælles interesse. Den endelige

afgørelse om gennemførelsen af et projekt af fælles interesse, der vedrører en medlemsstats område, træffes efter den pågældende medlemsstats godkendelse.

3. Aktioner, der bidrager til projekter af fælles interesse, som opfylder kriterierne i denne forordnings artikel 6, er berettiget til finansiell bistand fra Unionen på de betingelser og med de instrumenter, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1316/2013. Den finansielle bistand ydes i overensstemmelse med Unionens relevante vedtagne regler og procedurer, finansieringsprioriteterne i nærværende forordnings artikel 6 og de disponible midler under hensyn til støttemodtagernes specifikke behov.

4. Aktioner, der bidrager til projekter af fælles interesse inden for digitaltjenesteinfrastrukturer, støttes ved:

a) offentlige udbud og/eller

b) tilskud.

5. Aktioner, der bidrager til projekter af fælles interesse inden for bredbåndsnet, støttes ved:

a) finansielle instrumenter som fastsat i forordning (EU) nr. 1316/2013, som kan suppleres med bidrag fra andre sektorer i CEF, andre instrumenter, programmer og budgetposter i Unionens budget, medlemsstaterne, herunder regionale og lokale myndigheder, og andre investorer, herunder private investorer i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1316/2013, og/eller

b) en kombination af finansielle instrumenter og tilskud fra offentlige kilder bortset fra CEF, uanset om de er offentlige kilder fra Unionen eller nationale.

6. Horisontale aktioner støttes ved

a) offentlige udbud og/eller

b) tilskud.

7. De samlede budgetmidler til finansielle instrumenter til bredbåndsnet må ikke overstige det minimumsbeløb, der er nødvendigt for at etablere en omkostningseffektiv indsats, som fastlægges på grundlag af forudgående vurderinger som omhandlet i artikel 14, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1316/2013.

Dette beløb fastsættes til 15 % af finansieringsrammen for telekommunikationssektoren, jf. artikel 5, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 1316/2013.

8. Mindst en tredjedel af de bredbåndsprojekter, der modtager finansiell bistand i henhold til nærværende forordning, skal sigte mod bredbåndshastigheder på mere end 100 Mbit/s.

9. Efter den i artikel 8, stk. 6, omhandlede rapport kan Europa-Parlamentet og Rådet på forslag af Kommissionen

revidere det beløb, som er fastsat i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7, og den andel af projekter, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 8.

10. Hvor støtten fra CEF udgør et supplement til ESI-fonde og anden direkte offentlig støtte, kan der anvendes en passende samordningsmekanisme til at opnå større synergivirkning mellem CEF-aktioner og støtte fra ESI-fonde.

Artikel 6

Kriterier for støtteberettigelse og finansieringsprioriteter

1. Aktioner, der bidrager til projekter af fælles interesse inden for digitaltjenesteinfrastrukturer, skal for at være støtteberettigede opfylde samtlige følgende kriterier:

a) de skal være tilstrækkeligt modne til udbredelse, hvilket navnlig skal være bevist ved vellykkede pilotprojekter under programmer som f.eks. Unionens programmer vedrørende innovation og forskning

b) de skal bidrage til Unionens politikker og aktiviteter til støtte for det indre marked

c) de skal skabe merværdi for Europa og indeholde en strategi og en plan for bæredygtighed på lang sigt, eventuelt gennem andre finansieringskilder end CEF, hvis kvalitet skal påvises ved en gennemførligheds- og cost-benefit-analyse. En sådan strategi skal ajourføres, når det er relevant

d) de skal opfylde internationale og/eller europæiske standarder eller åbne specifikationer og retningslinjer for interoperabilitet, f.eks. den europæiske interoperabilitetsramme, og bygge videre på eksisterende løsninger.

2. Udvalgelsen af aktioner, der bidrager til projekter af fælles interesse inden for digitaltjenesteinfrastrukturer, der skal finansieres under CEF, og fastsættelse, af finansieringsniveauet foretages som led i et årligt arbejdsprogram som omhandlet i artikel 17, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1316/2013.

3. Byggesten, der har afgørende betydning for, og som med påviselig sandsynlighed vil blive anvendt til udvikling, udbredelse og drift af andre digitaltjenesteinfrastrukturer som angivet i bilaget, afsnit 1, punkt 1, skal have højeste finansieringsprioritet.

4. I prioriteringsrækken følger derefter andre digitaltjenesteinfrastrukturer til støtte for EU-ret, -politikker og -programmer som angivet i bilaget, afsnit 1, punkt 2 og 3, og som om muligt er baseret på eksisterende byggesten.

5. Støtte til centrale tjenesteplatforme gives højere prioritet end generiske tjenester.

6. På grundlag af de mål, der er fastsat i denne forordnings artikel 3, beskrivelsen af projekter af fælles interesse i bilaget til denne forordning og under hensyn til de disponible budgetmidler kan der i de årlige og flerårige arbejdsprogrammer som omhandlet i artikel 17 i forordning (EU) nr. 1316/2013 fastsættes yderligere kriterier for støtteberettigelse og prioritering vedrørende digitaltjenesteinfrastrukturer.

7. Aktioner, der bidrager til projekter af fælles interesse inden for bredbåndsnet, skal for at være støtteberettigede opfylde samtlige følgende kriterier:

- a) de skal udgøre et væsentligt bidrag til opfyldelse af målene i den digitale dagsorden for Europa
- b) projektudviklings- og forberedelsesfaserne skal være tilstrækkeligt langt fremme og være understøttet af effektive gennemførelsesmekanismer
- c) de skal frembyde løsninger på markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold
- d) de må ikke føre til markedsfordrejning eller fortrænge private investeringer
- e) de skal gøre brug af den teknologi, som anses for at være bedst egnet til at imødekomme behovene på det pågældende geografiske område under hensyntagen til geografiske, sociale og økonomiske faktorer på grundlag af objektive kriterier og i overensstemmelse med teknologisk neutralitet
- f) de skal anvende den teknologi, der er bedst egnet til det specifikke projekt og samtidig foreslå den bedste ligevægt mellem de mest avancerede teknologier med hensyn til datastrømskapacitet, transmissionssikkerhed, netmodstandsdygtighed og omkostningseffektivitet
- g) de skal frembyde et stort potentiale for reproduktion og/eller være baseret på innovative forretningsmodeller.

8. De kriterier, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 7, litra g), skal ikke være et krav for projekter, der finansieres med supplerende øremærkede bidrag i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1316/2013.

9. Horisontale aktioner skal for at være støtteberettigede opfylde et af følgende kriterier:

- a) de skal forberede eller understøtte gennemførelsesaktioner i forbindelse med udbredelsen, forvaltningen og løsningen af eksisterende eller nye gennemførelsesproblemer
- b) de skal skabe ny efterspørgsel efter digitaltjenesteinfrastruktur.

Artikel 7

Samarbejde med tredjelande og internationale organisationer

1. Unionen kan etablere kontakt, føre drøftelser og udveksle oplysninger og samarbejde med offentlige myndigheder og

andre organisationer i tredjelande for at nå et eller flere af målene for denne forordning. Samarbejdet skal bl.a. tilstræbe at fremme interoperabiliteten mellem net inden for telekommunikationsinfrastruktur i Unionen og lignende net i tredjelande.

2. Lande i Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA), der er medlem af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), kan deltage i den sektor af CEF, der dækker telekommunikationsinfrastruktur i henhold til de betingelser, der er fastsat i EØS-aftalen.

3. Uanset artikel 8, stk. 3, og artikel 9, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1316/2013 kan tiltrædelsesstater og kandidatlande, der er omfattet af en førtiltrædelsesstrategi, deltage i den sektor af CEF, der dækker telekommunikationsinfrastruktur i henhold til de aftaler, der er undertegnet med Unionen.

4. I forbindelse med EFTA-landenes deltagelse betragtes den sektor af CEF, der dækker telekommunikationsinfrastruktur, som et separat program.

Artikel 8

Udveksling af oplysninger, overvågning og rapportering

1. På grundlag af de oplysninger, der modtages i henhold til artikel 22, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1316/2013, udveksler medlemsstaterne og Kommissionen oplysninger og bedste praksis om de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af nærværende forordning. Medlemsstaterne inddrager, hvis det er relevant, de lokale og regionale myndigheder i processen. Kommissionen offentliggør en årlig oversigt over disse oplysninger og forelægger den for Europa-Parlamentet og Rådet.

2. Kommissionen hører og bistås af en ekspertgruppe, der består af en repræsentant for hver medlemsstat. Ekspertgruppen skal navnlig bistå Kommissionen med:

- a) at overvåge gennemførelsen af denne forordning
- b) at tage hensyn til eventuelle nationale planer eller strategier
- c) at træffe foranstaltninger til evaluering af arbejdsprogrammets gennemførelse i finansiell og teknisk henseende
- d) at løse eksisterende eller nye gennemførelsesproblemer med projektet
- e) at fastlægge strategiske retningslinjer forud for udarbejdelsen af de årlige og flerårige arbejdsprogrammer, som omhandlet i artikel 17 i forordning (EU) nr. 1316/2013, med særligt henblik på udvælgelsen og indstillingen af aktioner, der bidrager til projekter af fælles interesse, og fastsættelsen af budgetfordelingen samt revisionen af disse arbejdsprogrammer.

3. Ekspertgruppen kan også behandle andre spørgsmål med relation til udviklingen af transeuropæiske net inden for telekommunikationsinfrastruktur.

4. Kommissionen informerer ekspertgruppen om de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af de årlige og flerårige arbejdsprogrammer som omhandlet i artikel 17 i forordning (EU) nr. 1316/2013.

5. Ekspertgruppen samarbejder med de enheder, der deltager i planlægningen, udviklingen og forvaltningen af de digitale net og tjenester samt med andre relevante interessenter.

Kommissionen og andre enheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af denne forordning, f.eks. Den Europæiske Investeringsbank, skal være særlig opmærksom på ekspertgruppens observationer.

6. I forbindelse med midtvejsevalueringen og den efterfølgende evaluering i henhold til forordning (EU) nr. 1316/2013, som omhandlet i artikel 27 i nævnte forordning, og med bistand fra ekspertgruppen offentliggør Kommissionen en rapport om de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af nærværende forordning. Rapporten forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet.

7. Rapporten skal indeholde en evaluering af de fremskridt, der er gjort med udviklingen og gennemførelsen af projekter af fælles interesse, herunder når der er opstået relevante forsinkelser i gennemførelsen og vanskeligheder, samt oplysninger om forpligtelser og betalinger.

8. I rapporten vurderer Kommissionen desuden, om genstanden for projekterne af fælles interesse fortsat er i overensstemmelse med den teknologiske udvikling og innovation samt den lovgivningsmæssige udvikling, markedsudviklingen og den økonomiske udvikling, og om finansieringen af nogle af de støttede projekter af fælles interesse bør udfases i lyset af

den pågældende udvikling og behovet for langsigtet bæredygtighed eller tilvejebringes på anden vis. For projekter, som med sandsynlighed vil have betydelige virkninger på miljøet, skal disse rapporter indeholde en analyse af deres miljøvirkninger, der i givet fald tager hensyn til behovene for tilpasning til og modvirkning af klimaændringer samt deres modstandsdygtighed i en katastrofesituation. En sådan evaluering kan også foretages når som helst, det anses for hensigtsmæssigt.

9. Opfyldelsen af de specifikke mål i artikel 3 evalueres efterfølgende, bl.a. på grundlag af:

- a) tilgængeligheden af digitaltjenesteinfrastrukturer målt ud fra antallet af medlemsstater, der er tilsluttet hver enkelt digitaltjenesteinfrastruktur
- b) procentdelen af borgere og virksomheder, der anvender digitaltjenesteinfrastrukturer, og tilgængeligheden af sådanne tjenester på tværs af landegrænserne
- c) omfanget af investeringer, der er foretaget på bredbåndsområdet, og løftestangeffekten for projekter, der er finansieret gennem offentlige kilder omhandlet i artikel 5, stk. 5, litra b).

Artikel 9

Ophævelse

Beslutning nr. 1336/97/EF ophæves.

Artikel 10

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. marts 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

BILAG

PROJEKTER AF FÆLLES INTERESSE

AFSNIT 1. DIGITALTJENESTEINFRASTRUKTUR

Indsatsen inden for digitaltjenesteinfrastruktur bygger generelt på en arkitekturtilgang i to lag, nemlig centrale tjenesteplatforme og generiske tjenester. Den centrale tjenesteplatform er en forudsætning for, at der kan oprettes en digitaltjenesteinfrastruktur.

De centrale tjenesteplatforme tilgodeser de behov for interoperabilitet og sikkerhed, som projekter af fælles interesse afføder. De skal muliggøre digitale interaktioner mellem offentlige myndigheder og borgerne, mellem offentlige myndigheder og virksomheder og organisationer eller mellem offentlige myndigheder i forskellige medlemsstater, ved hjælp af standardiserede grænseoverskridende og brugervenlige interaktionsplatforme.

Byggesten til digitaltjenesteinfrastruktur prioriteres højere end andre digitaltjenesteinfrastrukturer, da førstnævnte er en forudsætning for sidstnævnte. De generiske tjenester sørger for forbindelsen til de centrale tjenesteplatforme og sætter de nationale værdiforøgende tjenester i stand til at benytte de centrale tjenesteplatforme. De danner gateways mellem de nationale tjenester og de centrale tjenesteplatforme og giver de nationale offentlige myndigheder og organisationer, virksomheder og/eller borgere adgang til den centrale tjenesteplatform med henblik på deres grænseoverskridende transaktioner. Tjenesternes kvalitet og støtten til interessenter, der er involveret i grænseoverskridende transaktioner, skal sikres. De skal understøtte og stimulere ibrugtagningen af centrale tjenesteplatforme.

Der må ikke fokuseres alene på etablering af digitaltjenesteinfrastrukturer og dertil knyttede tjenester, men også på den forvaltning, der vedrører driften af sådanne platforme.

Nye centrale tjenesteplatforme skal baseres primært på eksisterende platforme og deres byggesten og/eller tilføjer eventuelt nye byggesten.

1. Byggesten, som er udpeget til at blive optaget i arbejdsprogrammet, jf. artikel 6, stk. 1 og 3, er følgende:

- a) Elektronisk identifikation og ægthedsbekræftelse: dette vedrører tjenester, der muliggør grænseoverskridende anerkendelse og validering af e-identifikation og e-signatur.
- b) Elektronisk levering af dokumenter: dette vedrører tjenester til sikret og sporbar grænseoverskridende transmission af elektroniske dokumenter.
- c) Automatisk oversættelse: dette vedrører maskinoversættelsesgeneratorer og specialiserede sprogressourcer, herunder de værktøjer og programmeringsgrænseflader, der er nødvendige for at anvende de paneuropæiske digitale tjenester i et flersproget miljø.
- d) Støtte til kritisk digital infrastruktur: dette vedrører kommunikationskanaler og -platforme, der skal forbedre hele Unionens kapacitet til beredskab, informationsdeling, samordning og reaktion på cybertrusler.
- e) Elektronisk fakturering: dette vedrører tjenester, der muliggør sikker elektronisk udveksling af fakturaer.

2. Veletablerede digitaltjenesteinfrastrukturer, som er særligt støtteberettigede med henblik på at bidrage til en uafbrudt levering af tjenester, jf. artikel 6, stk. 1:

- a) Adgang til digitale europæiske kulturarvsressourcer. Dette vedrører den centrale tjenesteplatform, som bygger på den eksisterende Europeana-portal. Platformen etablerer kontaktpunktet for adgang til den europæiske kulturarv (Europeana) på objektniveau, et sæt grænsefladespecifikationer for udveksling af data med infrastrukturen (datasøgning, download af data), støtte til tilpasning af metadata og optagelse af nyt indhold samt oplysninger om betingelserne for genanvendelse af det indhold, der er adgang til via infrastrukturen.
- b) Sikrere tjenesteinfrastruktur. Dette vedrører platformen for anskaffelse, drift og vedligeholdelse af fælles databehandlingsfaciliteter, databaser, softwareværktøjer og udveksling af bedste praksis beregnet til Safer Internet-centre (SIC) i medlemsstaterne. Det omfatter også backoffice-håndtering af anmeldelser af indhold på internettet, der vedrører seksuelt misbrug af børn, samt forbindelsen til politimyndighederne, bl.a. internationale organisationer såsom Interpol, og håndtering af fjernelse af dette indhold fra de pågældende websteder, når det er relevant. Dette skal understøttes af fælles databaser og af fælles softwaresystemer. SIC'er og deres relevante aktiviteter, herunder helplines, hotlines, oplysningsenheder og andre oplysningsaktiviteter, er et nøgleelement i Safer Internet-infrastrukturen.

3. Andre digitaltjenesteinfrastrukturer, som er støtteberettigede, jf. artikel 6, stk. 1:

- a) Interoperable grænseoverskridende elektroniske udbudstjenester. Dette vedrører et sæt tjenester, som leverandører af e-udbudstjenester i den offentlige og den private sektor kan benytte til at etablere grænseoverskridende e-udbudsplatforme. Denne infrastruktur giver ethvert selskab i Unionen mulighed for at reflektere på udbudsprocedurer fra alle ordregivende myndigheder og enheder i alle medlemsstaterne, idet den dækker elektroniske udbudsaktiviteter både før og efter kontrakttildelingen, herunder funktionaliteter som elektronisk indgivelse af bud, Virtual Company Dossier, eCatalogues, eOrders og eInvoicing.
- b) Interoperable grænseoverskridende e-sundhedstjenester. Dette vedrører en platform, som åbner mulighed for kontakt mellem borgere/patienter og udbydere af sundhedstjenester, udveksling af data fra institution til institution og fra organisation til organisation eller peer-to-peer-kommunikation mellem borgere/patienter og/eller personale og institutioner i sundhedssektoren. Tjenesterne kommer til at bestå i grænseoverskridende adgang til elektroniske patientjournaler og elektroniske recepttjenester samt fjernleverede sundheds/hjemmehjælpstjenester.
- c) Europæisk platform for indbyrdes forbindelse af europæiske virksomhedsregistre. Dette vedrører en platform, som tilbyder et sæt centrale værktøjer og tjenester, der sætter virksomhedsregistre i alle medlemsstaterne i stand til at udveksle oplysninger om registrerede virksomheder og deres filialer samt virksomhedsfusioner og -afviklinger. Den stiller også en søgetjeneste, som dækker flere lande og flere sprog, til rådighed for brugere, der benytter et centralt adgangspunkt, som der er adgang til via e-justice-portalen.
- d) Adgang til offentlig information, der kan genanvendes. Dette vedrører en platform for det enkelte kontaktpunkt til flersprogede (EU-institutionernes officielle sprog) datasæt, som offentlige organer i Unionen på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt niveau ligger inde med; værktøjer til søgning i og visning af datasættene; garanti for, at de tilgængelige datasæt er passende anonymiseret og omfattet af tilladelse, eventuelt mod betaling, til offentliggørelse, videredistribution og genanvendelse, herunder et revisionsspor for dataenes oprindelse.

Elektroniske procedurer for at etablere og drive en virksomhed i et andet europæisk land. Denne tjeneste giver mulighed for at afvikle alle nødvendige administrative procedurer elektronisk på tværs af grænserne ved hjælp af kvikskranner. Denne tjeneste er et krav i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF ⁽¹⁾.

- e) Interoperable grænseoverskridende online-tjenester: dette vedrører platforme, som skal fremme interoperabilitet og samarbejde mellem medlemsstaterne på områder af fælles interesse, især med henblik på at få det indre marked til at fungere bedre, fx e-justice, som giver borgere, virksomheder, organisationer og aktører inden for retsvæsenet mulighed for online-adgang på tværs af grænserne til retsmidler, retlige dokumenter og søgsmål, onlinetvistbilæggelse (ODR), som muliggør onlinebilæggelse af grænseoverskridende tvister mellem forbrugere og forretningsdrivende, samt EESSI (Electronic Exchange of Social Security Information), som kan hjælpe socialsikringsorganer overalt i Unionen med hurtigere og sikrere udveksling af oplysninger.

AFSNIT 2. BREDBÅNDSNET

1. Aktionernes omfang

Aktionerne består især i en eller flere af følgende komponenter:

- a) udbredelse af passiv fysisk infrastruktur, aktiv fysisk infrastruktur eller en kombination af de to samt supplerende infrastrukturelementer, inklusive tjenester, som er nødvendige for driften af denne infrastruktur
- b) tilknyttede anlæg og tjenester såsom kabler i bygninger, antenner, tårne og andre hjælpeanlæg, kanaler, rør, master, mandehuller og skabe
- c) potentielle synergivirkninger udnyttes om muligt mellem etablering af bredbåndsnet og andre forsyningsnet (energi, transport, vand, spildevand, mv.), især når de er knyttet til intelligent eldistribution.

2. Bidrag til virkeliggørelse af målene i den digitale dagsorden for Europa

Alle projekter, der modtager finansiel bistand i henhold til dette afsnit, skal i betydelig grad bidrage til virkeliggørelsen af målene i den digitale dagsorden for Europa.

Aktioner, der finansieres direkte af Unionen, skal

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

- a) bygge på kablet eller trådløs teknologi, der kan levere bredbåndstjenester med meget høj hastighed, dvs. imødekomme efterspørgslen efter applikationer, der kræver stor båndbredde
- b) bygge på innovative forretningsmodeller og/eller tiltrække nye kategorier af projektiværksættere eller nye kategorier af investorer, eller
- c) have et højt potentiale for gentagelse, så der kan opnås mere generelle virkninger for markedet som følge af deres demonstrationseffekt
- d) bidrage til at mindske den digitale kløft, hvor det er muligt
- e) overholde gældende lovgivning, navnlig konkurrencelovgivningen, og adgangsforpligtelser i henhold til direktiv 2002/19/EF.

Aktioner, der finansieres med supplerende øremærkede bidrag, der ydes i overensstemmelse med artikel 15, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1316/2013, skal bibringe markedet væsentlige nye muligheder i form af bredbåndstjenesternes tilgængelighed, hastighed og kapacitet. Projekter, der indebærer datatransmissionshastigheder på mindre end 30 Mbit/s, bør sikre, at hastigheden med tiden øges til mindst 30 Mbit/s og om muligt til 100 Mbit/s og derover.

3. Projektvurdering med henblik på fastsættelse af de optimale finansieringsstrukturer

Gennemførelsen af aktioner baseres på en helhedsvurdering af projektet. En sådan projektvurdering skal bl.a. omfatte markedsvilkårene, herunder oplysninger om eksisterende og/eller planlagt infrastruktur, lovmæssige forpligtelser for projektiværksættere samt forretnings- og markedsføringsstrategier. Ved projektvurderingen skal det især fastslås:

- a) om programmet er nødvendigt for at afhjælpe markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold, der ikke kan løses ved lovgivningsmæssige foranstaltninger
- b) at programmet ikke medfører markedsforvridninger eller fortrængning af private investeringer.

Disse kriterier opstilles primært på grundlag af det indtjeningspotentiale og risikoniveau, der er forbundet med projektet, samt den form for geografisk område, aktionen omfatter.

4. Finansieringskilder

- a) Projekter af fælles interesse på bredbåndsområdet støttes ved hjælp af finansielle instrumenter. Budgettet til sådanne instrumenter skal være tilstrækkeligt, men må ikke overskride det beløb, der er nødvendigt for at etablere en fuldt operationel indsats og opnå et instrument, der mindst har en størrelse, der gør det effektivt.
- b) Med forbehold af reglerne i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, forordning (EU) nr. 1316/2013 og alle relevante forordninger vedrørende ESI-fonde kan de finansielle instrumenter omhandlet i litra a) kombineres med supplerende bidrag fra:
 - i) andre sektorer i CEF
 - ii) andre instrumenter, programmer og budgetposter i EU-budgettet
 - iii) medlemsstaterne, herunder regionale og lokale myndigheder, der beslutter at bidrage med egne midler eller midler, der stilles til rådighed fra ESI-fonde. Bidrag fra ESI-fonde bliver geografisk øremærket, hvorved det sikres, at midlerne bruges i den medlemsstat eller region, som yder et bidrag
 - iv) andre investorer, herunder private investorer.
- c) Finansielle instrumenter, jf. litra a) og b), kan også kombineres med tilskud fra medlemsstaterne, herunder fra regionale og lokale myndigheder, der ønsker at bidrage med egne midler eller midler, der stilles til rådighed fra ESI-fonde, forudsat:
 - i) at den pågældende aktion opfylder alle denne forordnings kriterier for finansiering, og
 - ii) at der er opnået relevant tilladelse til statsstøtte.

AFSNIT 3. HORIZONTAL AKTIONER

Udbredelsen af transeuropæiske net inden for telekommunikationsinfrastruktursektoren, som er med til at fjerne flaskehalsene i det digitale indre marked, skal ledsages af undersøgelser og programstøtteaktioner. Disse aktioner kan bestå i enten:

a) teknisk bistand til at forberede eller understøtte gennemførelsesaktioner ved udbredelsen, forvaltning og løsning af eksisterende eller nye gennemførelsesproblemer, eller

b) aktioner til at skabe ny efterspørgsel efter digitaltjenesteinfrastrukturer

EU-støtte i henhold til denne forordning koordineres med støtte fra andre tilgængelige kilder, dog således at dublering af infrastruktur undgås, og fortrængning af private investeringer forebygges.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 284/2014

af 21. marts 2014

om gennemførelse af forordning (EF) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 269/2014 af 17. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed ⁽¹⁾, særlig artikel 14, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 17. marts 2014 vedtog Rådet forordning (EF) nr. 269/2014.
- (2) I betragtning af situations alvor, mener Rådet, at der bør tilføjes yderligere personer på listen over fysiske og

juridiske personer, enheder og organer, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger, jf. bilag I til forordning (EU) nr. 269/2014.

- (3) Bilag I til forordning (EU) nr. 269/2014 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De personer, der er opført på listen i bilaget til denne forordning, tilføjes på listen i bilag I til forordning (EU) nr. 269/2014.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. marts 2014.

På Rådets vegne
D. KOURKOULAS
Formand

⁽¹⁾ EUT L 78 af 17.3.2014, s. 6.

BILAG

Liste over fysiske og juridiske personer, enheder og organer, jf. artikel 1

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Dato for opførelse på listen
1.	Rogozin, Dmitry Olegovich	født den 21.12.1963 i Moskva	Vicepremierminister i Den Russiske Føderation. Opfordrede offentligt til annekteringen af Krim.	21.3.2014
2.	Glazyev, Sergey	født den 1.1.1961 i Zaporozhye (Ukrainske SSR)	Rådgiver for præsidenten for Den Russiske Føderation. Opfordrede offentligt til annekteringen af Krim.	21.3.2014
3.	Matviyenko, Valentina Ivanova	født den 7.4.1949 i Shepetovka, Khmelnytskyi Oblast (Ukrainske SSR)	Formand for Føderationsrådet. Den 1. marts 2014 støttede hun offentligt i Føderationsrådet deployeringen af russiske styrker i Ukraine.	21.3.2014
4.	Naryshkin, Sergei Evgenevich	født den 27.10.1954 i Skt. Petersborg (tidl. Lenin-grad)	Formand for Statsdumaen. Støttede offentligt deployeringen af russiske styrker i Ukraine. Støttede offentligt traktaten om genforening af Rusland og Krim og den føderale forfatningslovgivning i tilknytning hertil.	21.3.2014
5.	Kiselyov, Dmitry Konstantinovich	født den 26.4.1954	Udnævnt ved præsidentielt dekret den 9. december 2013 til leder af det russiske føderale nyhedsbureau "Rossiya Segodnya". Central figur i regeringens propaganda, som støtter deployeringen af russiske styrker i Ukraine.	21.3.2014
6.	Nosatov, Alexander Mihailovich	født den 27.3.1963 i Sevastopol (Ukrainske SSR)	Viceøverstbefalende for Sortehavsflåden, kontreadmiral. Ansvarlig for ledelsen af de russiske styrker, som har besat suverænt ukrainsk territorium.	21.3.2014
7.	Kulikov, Valery Vladimirovich	født den 1.9.1956 i Zaporozhye (Ukrainske SSR)	Viceøverstbefalende for Sortehavsflåden, kontreadmiral. Ansvarlig for ledelsen af de russiske styrker, som har besat suverænt ukrainsk territorium.	21.3.2014
8.	Surkov, Vladislav Yurievich	født den 21.9.1964 i Solntsevo, Lipetsk	Rådgiver for præsidenten for Den Russiske Føderation. Han organiserede processen på Krim, hvorved lokalsamfund på Krim blev mobiliseret til at iværksætte aktioner, der underminerede de ukrainske myndigheder på Krim.	21.3.2014
9.	Mikhail Malyshev	formand for valgkommissionen på Krim	Ansvarlig for administrationen af folkeafstemningen på Krim. Ansvarlig for undertegnelsen af resultaterne af folkeafstemningen i henhold til det russiske system.	21.3.2014
10.	Valery Medvedev	formand for valgkommissionen i Sevastopol	Ansvarlig for administrationen af folkeafstemningen på Krim. Ansvarlig for undertegnelsen af resultaterne af folkeafstemningen i henhold til det russiske system.	21.3.2014

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Dato for opførelse på listen
11.	Generalløjtnant Igor Turchenyuk	øverstbefalende for de russiske styrker på Krim	De facto-øverstbefalende for de russiske tropper, der er deployeret på Krim (og som Rusland fortsat officielt refererer til som "lokale selvforsvarsmilitser").	21.3.2014
12.	Elena Borisovna Mizulina	stedfortræder i Statsdumaen	Ophavsmand og medforslagsstiller til de nylige lovgivningsforslag i Rusland, som ville have gjort det muligt for regioner i andre lande at tilslutte sig Rusland uden forudgående samtykke fra deres centrale myndigheder.	21.3.2014

AFGØRELSE

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE 2014/151/FUSP

af 21. marts 2014

om gennemførelse af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, stk. 2,

under henvisning til Rådets afgørelse 2014/145/FUSP af 17. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den 17. marts 2014 vedtog Rådet afgørelse 2014/145/FUSP.

(2) I betragtning af situationens alvor mener Rådet, at der bør tilføjes yderligere personer på listen over personer, enheder og organer, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger, jf. bilaget til afgørelse 2014/145/FUSP.

(3) Bilaget til afgørelse 2014/145/FUSP bør ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

De personer, der er opført på listen i bilaget til denne afgørelse, tilføjes på listen i bilaget til afgørelse 2014/145/FUSP.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. marts 2014.

På Rådets vegne
D. KOURKOULAS
Formand

⁽¹⁾ EUT L 78, 17.3.2014, s. 16.

BILAG

Liste over personer, enheder og organer, jf. artikel 1

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Dato for opførelse på listen
1.	Rogozin, Dmitry Olegovich	født den 21.12.1963 i Moskva	Vicepremierminister i Den Russiske Føderation. Opfordrede offentligt til annekteringen af Krim.	21.3.2014
2.	Glazyev, Sergey	født den 1.1.1961 i Zaporozhye (Ukrainske SSR)	Rådgiver for præsidenten for Den Russiske Føderation. Opfordrede offentligt til annekteringen af Krim.	21.3.2014
3.	Matviyenko, Valentina Ivanova	født den 7.4.1949 i Shepetovka, Khmelnytskyi Oblast (Ukrainske SSR)	Formand for Føderationsrådet. Den 1. marts 2014 støttede hun offentligt i Føderationsrådet deployeringen af russiske styrker i Ukraine.	21.3.2014
4.	Naryshkin, Sergei Evgenevich	født den 27.10.1954 i Skt. Petersborg (tidl. Lenin-grad)	Formand for Statsdumaen. Støttede offentligt deployeringen af russiske styrker i Ukraine. Støttede offentligt traktaten om genforening af Rusland og Krim og den føderale forfatningslovgivning i tilknytning hertil.	21.3.2014
5.	Kiselyov, Dmitry Konstantinovich	født den 26.4.1954	Udnævnt ved præsidentielt dekret den 9. december 2013 til leder af det russiske føderale nyhedsbureau "Rossiya Segodnya". Central figur i regeringens propaganda, som støtter deployeringen af russiske styrker i Ukraine.	21.3.2014
6.	Nosatov, Alexander Mihailovich	født den 27.3.1963 i Sevastopol (Ukrainske SSR)	Viceøverstbefalende for Sortehavsflåden, kontreadmiral. Ansvarlig for ledelsen af de russiske styrker, som har besat suverænt ukrainsk territorium.	21.3.2014
7.	Kulikov, Valery Vladimirovich	født den 1.9.1956 i Zaporozhye (Ukrainske SSR)	Viceøverstbefalende for Sortehavsflåden, kontreadmiral. Ansvarlig for ledelsen af de russiske styrker, som har besat suverænt ukrainsk territorium.	21.3.2014
8.	Surkov, Vladislav Yurievich	født den 21.9.1964 i Solntsevo, Lipetsk	Rådgiver for præsidenten for Den Russiske Føderation. Han organiserede processen på Krim, hvorved lokalsamfund på Krim blev mobiliseret til at iværksætte aktioner, der underminerede de ukrainske myndigheder på Krim.	21.3.2014
9.	Mikhail Malyshev	formand for valgkommissionen på Krim	Ansvarlig for administrationen af folkeafstemningen på Krim. Ansvarlig for undertegnelsen af resultaterne af folkeafstemningen i henhold til det russiske system.	21.3.2014
10.	Valery Medvedev	formand for valgkommissionen i Sevastopol	Ansvarlig for administrationen af folkeafstemningen på Krim. Ansvarlig for undertegnelsen af resultaterne af folkeafstemningen i henhold til det russiske system.	21.3.2014

	Navn	Identificerende oplysninger	Begrundelse	Dato for opførelse på listen
11.	Generalløjtnant Igor Turchenyuk	øverstbefalende for de russiske styrker på Krim	De facto-øverstbefalende for de russiske tropper, der er deployeret på Krim (og som Rusland fortsat officielt refererer til som "lokale selvforsvarsmilitser").	21.3.2014
12.	Elena Borisovna Mizulina	stedfortræder i Statsdumaen	Ophavsmand og medforslagsstiller til de nylige lovgivningsforslag i Rusland, som ville have gjort det muligt for regioner i andre lande at tilslutte sig Rusland uden forudgående samtykke fra deres centrale myndigheder.	21.3.2014

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA